

ಕಿಲ್ಲನ್ ಪ್ರಭುವಾದ

894. 8141

BID n76

ಗ್ರಂಥ ಸ್ವಾಮ್ಯ ವಿಭಾಗ

ಕಾಮಸುಂದರ ಬಿದರಕುಂದಿ

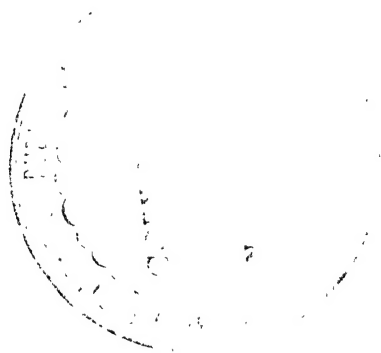
META ENTERED
10. 1968

ಅಲ್ಲಮ, ಪ್ರಭುವಾದ

ಮತ್ತು

ಇತರ ಸಿದ್ಧಿಗಳು

ಅಲ್ಲಮ, ಪ್ರಭುವಾದ
ಮತ್ತು
ಇತರ ಪದ್ಯಗಳು

ಶಾ ಮಸುಂಜರ ಬಿದರಕುಂದಿ

ಆಲೋಚನ ಪ್ರಕಾಶನ ಗದಗ

Allama, Prabhuvada : Verses in Kannada
by: Shamasunder Bidarakundi, Alachha Shikshana
Samiti's College of Commerce, GADAG 582101

First Print: September 1976; 1000 copies; Pages; 80+IV

Published by : Alochana Prakashana, Extension

GADAG

Printed at : Ravi Printers, GADAG

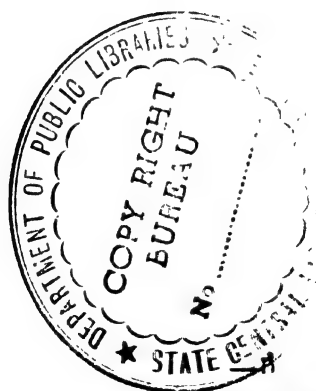
PRICE: Rs. 4/-

ಕೆರೆ ರೂ. ೪

Copy Right : S. G. Bidarakundi (1947—)

ರಕ್ಷಾಪತ್ರ : ಈಶ್ವರವಂದ್ಯ

ಕರವು : ಸಂವತ್ಸರ ೧೯೭೬, ೧೧ನೇ ತಿಂಗಳು

ಪಾ. ಲ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ
ದೇಶಪಾಂಡೆ ಸುಬ್ಬರಾಯ್
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ, ಸ್ನೇಹದಿಂದ

ಪರಿವಿಡಿ

ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳು

ಮುನ್ನುಡಿ . ಜಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ

ಪ್ರಯೋಗ : ಒಂದು

ಅಲ್ಲಮ, ಪ್ರಭುವಾದ

ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಉತ್ಸವ

ಅಕ್ಕನೊಂದಿಗೆ

ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ : ಮೇ ಹದಿನಾಲ್ಕು

ಹೊಗೆ ಮಬ್ಬಿನ ಕಸಿವಿಸಿ

ವಿವೇಕ

ಡುಡಿಮೆಯವರು

ಪ್ರಯೋಗ : ಎರಡು

ಫಲಿತಾಂಶ

ಅಂದಿನ ನೆನಪು : ಇಂದಿನ ಕಾಳಜಿ

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರದ ಬಿಸಿಲು

ಹೀಗಾಯಿತು ಋತು ಸಂಹಾರ !

ಸೆಳೆವಿನಿಂದ ದೂರ....

ಅಟ

ಅಸಕ್ತಿಯೋಗ— ಅನಾಸಕ್ತಿಯೋಗ
ನಿನ್ನ ಗುರುತಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮನೆ ವರ್ಣನೆ
ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟರ ಹೊತ್ತು

ಪ ಯೋಗ : ಮೂರು

ಕವಿತಾಗೋಷ್ಠಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ
ಫ್ರೆಡ್ರಿಕ್ಸ್‌ನು ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದದ್ದು
ಬೆಳುವೊಲದಲ್ಲಿ ಮೊಂಡಾರು
ಬೆಳುವೊಲದಲ್ಲಿ ಹಿಂಡಾರು
ಚಾರಿತ್ರ್ಯವೂ ಕವಿತೆಯೂ
ನನ್ನ ಮನೆ : ನನ್ನ ದೇಶ
ಸೂಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ಪ್ರಸಂಗದ ತಹತಹ
ಕುರುಚಲ ಪದ್ಯಗಳು

ಪ್ರಯೋಗ ನಾಲ್ಕು : ರೂಪಾಂತರಗಳು

ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳು

ಪ್ರಕೃತ ಪುಸ್ತಕ ಹೊರುವಷ್ಟು, ನನ್ನ ಯೋಚನೆ, ಅಮೆಭವ, ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹಾಗೂ ಆಗಂತುಕ ಲಹರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ತ ಮೈಯನ್ನು ಒಡ್ಡಿ ಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ರಚನೆಗಳೇ ಪದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿಗ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ 'ಕೆಲವು ಮಾತಿನ' ಗದ್ಯರೂಪದ ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವೆ ಅಗತ್ಯವೇ ? ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಇಲ್ಲಿನ ರಚನೆಗಳಿಗೆ ಈ ಮಾತುಗಳು ಅಂತಿಮ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾಗುವ ಅಪಾಯವಿರದಿದ್ದರೆ ಈ ಮಾತುಗಳಿದ್ದರೆ ಅಡ್ಡಿ. ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾದ ದರಿಂದ ಬರೆಯುವುದು ಸಹಜವೆನಿಸಿತು.

‘ಅಜ್ಜ ಗಾವಲು’ (ಡಿ. ೧೯೭೧) ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಐದು ವರ್ಷಗಳಾದ ನಂತರ ‘ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಾದ ಮತ್ತು ಇತರ ಪದ್ಯಗಳು’ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಈ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಪಂದನೆ; ಸುತ್ತ-ಮುತ್ತಲಿನದಕ್ಕೆ ನಾ ಕೊಡುವ ಪ್ರತಿ ಸ್ಪಂದನೆ; ನನ್ನೊಳಗೆ ನಡೆದಿರುವ, ನಡೆದು ಮುಂದಿರುವ ದ್ವಂದ್ವಗಳ ಸರಸ-ವಿರಸ; ನನ್ನ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ನೇರ್ಪಡಿಸಿದ, ಅಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಚುರುಕುಗೊಳಿಸಿದ ಸಂಗತಿ-ಸನ್ನಿವೇಶ—ಇಲ್ಲಿ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಪಡಿ ಮೂಡಿದೆ.

ಅಂದಿನ ಬರವಣಿಗೆಯ ಎಡಚನ್ನು, ತಲಸ್ಪರ್ಶಿಯಲ್ಲದ ಕೃತಿಯಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅಂದಿನ ರಚನೆಗಳೂ ಮತ್ತೆ ಹೊತ್ತು ಸಾಗಿಸದಂತೆ; ವನ್ನದ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಏಕತಾನತೆ ಮರುಕಳಿಸದಂತೆ ತುಂಬ ಎಚ್ಚರವಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಗ.ಣಾಪುಣಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಹಾದಿ ತೆರೆದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಸಹೃದಯರು ಈ ಲೇಖನಗಳಿಗೆ ಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ; ಪುರಸ್ಕರಿಸಬಹುದೆಂದು ಅಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪದ್ಯಗಳ ಗುಣ-ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ರಚನೆಯ ಹಿಂದೆ ನನಗಿರುವ ಪ್ರೇರಣೆ-ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ‘ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಯೋಗ’ ಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದೊಂದು ತರದ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೂ ಅದರದೇ ಆದ ಇತಿ-ವಿತಿಗಳಿವೆ. ಕಾರಣ: ಇವು ನೀಡುವ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೂ ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾದ ಅಂಥದೇ ಪರಿಮಿತಿ ಇದ್ದೀತು.

ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿರಂಗಕ್ಕೆ ಇವತ್ತಿನ ಪರಿಸರ-ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಿರುವ ರೀತಿ-ನೀತಿ ಅತ್ಯಂತ ಸುಮಾರಾದದ್ದು. ಗುಂಪಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಗಾತ್ರೇದಾರೀ ಧೋರಣೆ; ಈ ಧೋರಣೆಗೆ ಮೂಲವಾಗಿರುವ ಸ್ವಾರ್ಥ, ದುರಾಶೆ, ದುರಹಂಕಾರಗಳ ವೈಪರೀತ್ಯ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೊಗೆಯುತ್ತಿರುವ ಕ್ಷುಲ್ಲಕತನ, ಸ್ವಪರಿಚ್ಛಾನದ ಅಭಾವಗಳಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ,

ಪ್ರಾನ್ತಾಣಿಕವಾದ, ನಿರ್ವಂಚನೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಶಕ್ತಿಗೆ ಶಾಪ ತಟ್ಟಿದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮನಸಿಕ, ವೈಚಾರಿಕ ದೃಷ್ಟಿ ಬದಲಾಗುವ ತನಕ ಇಂಥ ಗುಂಪಿನ ಗುತ್ತೇದಾರಿಕೆಗೆ ಅಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲ.

ಕಾವ್ಯರಚನೆ, ಕಾವ್ಯವಾಚನ—ವ್ಯಕ್ತಿಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಲವಲೇಶವಾದರೂ ಮಾರ್ಪಾಟನ್ನು, ಸ್ವಕೀಯ ಶೋಧನೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡತೆಂಬ ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯ ಫಲವೇ ಈ ಕಾವ್ಯಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿ. ಇದರಲ್ಲಾದ ಸೋಲಿನ ಹೊಣೆ ನನ್ನದು; ಗೆಲುವಿನ ಲಾಭ—ಕೆಚ್ಚು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಓದಿದವರದು.

—ಶಾನುಸುಂದರ ಬಿದರಕುಂದಿ

ಮುನ್ನುಡಿ

ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ, ಕಳೆದು ಈ ಐದು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ, ಎರಡು ಮೂರು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಉಬ್ಬರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ನಿಲುವಡೆಗೆ ನಿಂತ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಶಾಮಸುಂದರ ಬಿದರಕುಂದಿ ಯವರಂಥ ಕೆಲವು ವಿಶಿಷ್ಟ ಧ್ವನಿಗಳು, ಹೊಸ ಹುಡುಕಾಟದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಂತೆ ತೋರು ವುದು ಸಮಾಧಾನದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ನವೋದಯದ ಸೌಂದರ್ಯ ನಿಷ್ಠೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ, ಆದರ್ಶದ ಹಂಬಲಗಳು; ನವ್ಯಕಾವ್ಯದ ರಭಸ, ವಾಸ್ತವನಿಷ್ಠೆ, ಮಾನವನ ನಿಗೂಢ ಪಾತಾಳ ಪ್ರಪಂಚದ ಅಕರಾಳ—ವಿಕರಾಳಗಳು, ನಾಗರಿಕತೆಯ ಗೇಂಡಲದ ನಡುವಣ ಅಸ್ವಸ್ಥಗಳು, ವ್ಯಂಗ್ಯ—ವಿಡೇಬನ—ಕಾವ್ಯಗಳ ಸುತ್ತ ಗಿರಿ ಹೊಡೆಯುವ ಬಾಪಲ್ಯ—ಈ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿ, ಕಾವ್ಯ ಇದೀಗ ವಾಸ್ತವದ ಸಹಜತೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿಕೊಡದಿದೆ. ನವ್ಯತೆಯ ರಭಸದಲ್ಲಿ ಅವಿಚಾರಿತವಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ, ನವೋದಯದ ಎಪ್ಪೋಳಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು, ತನ್ನೊಳಗೆ ಸಮಾವೇಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ತಿಳಿವು

ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೂಡತೊಡಗಿದೆ. ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಪೂರ್ವಕವಾದ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದು, ಒತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಸಹಜವಾದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ, ತನ್ನ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಗೆ ಯಾವ ಪ್ರತಿ ಪಕ್ಷದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೂ ಭ್ರಮೆಯನ್ನೂ ಅವಲಂಬಿಸದೆ, ಅದುದರಿಂದಲೇ ಅನಗತ್ಯವಾಗಿ ಸವಾಲಿನ ಧಾಟಿಯನ್ನು ಆರೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ, ನಿಂತ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬೇರೂರಿ ತಾನು ಪಡೆದಷ್ಟು ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಅರಳಿಸುವ ವಿಸರ್ಗ ಸಹಜವೆಂಬಂಥ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿರುವುದು, ಈ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಕಾಲದ ಆರೋಗ್ಯವಂತಿಕೆಯ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಒಂದು ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಮತ್ತು, ಅನೇಕ ಸ್ವರಗಳ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಖಚಿತವಾದ ದಾರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಂದಿನ ಕವಿಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾದಿದೆ. ಶಾಮಸುಂದರ ಬಿದರ ಕಂದಿಯ ವರ 'ಈ ಪದ್ಯ ಸಂಕಲನ'ದಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಪರಿಸರದ ಕೆಲವು ಲಕ್ಷಣಗಳು, ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಸಂಗತಿಯಾದಿದೆ. 'ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ' 'ನಿನ್ನ ಗುರುತಿಗೆ ನಿನ್ನಮನೆ ವರ್ಣನೆ,' 'ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ: ಮೇ ಹದಿನಾಲ್ಕು,' 'ಹೊಗೆ ಮಬ್ಬಿನ ಕಸುವಿಸಿ'—ಈ ಕೆಲವು ಕವನಗಳು ಈ ಮಾತಿಗೆ ದಾಖಲೆಗಳಾಗಿವೆ.*

'ನನಗೆ ನಾನೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲದ ಬಾಲಿತನದನಿಸಿಕೆಯಿಂದ, ಅನುಭವದ ಅನ್ವೇಷಣೆಗೆ ಹೊರಟ ಬಿದರಕಂದಿಯವರ ಕಾವ್ಯ, ಈ 'ಬಾಲಿತನವನ್ನು' ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಸಹಜಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೆ ಎನ್ನಾ, ಅದನ್ನೇ ವೈಭವಿಸುವ, ಅಥವಾ ಅದರಿಂದಾಚೆಯ ಮಹಾ ಅದರ್ಶದಲ್ಲಿ ದುಢಿಮನೆ ಧುಮುಕುವುದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪೂರ್ಣತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಉದ್ಘೋಷಿಸುವ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬೀಳು

* ಈ ಸಂಕಲನದ ಕೆಲವು— 'ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ', 'ಹೊಗೆಮಬ್ಬಿನ ಕಸುವಿಸಿ', 'ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಉತ್ಸವ', 'ನಿನ್ನ ಗುರುತಿಗೆ ನಿನ್ನಮನೆ ವರ್ಣನೆ' ಇಂಥ ಕವಿತೆಗಳ ಜನನಾ ವಿನಾಸ, ಭಾಷೆಯ ಹಾಸು ಬೀಸು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗಮನಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಬಿದರಕಂದಿಯವರು ವಿಶಿಷ್ಟಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿವೆ.

ವೃದ್ಧಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾದ ಕವಿ ತನ್ನ ವಿಷಯನ್ನು ಅರಿತು, ಅದರ 'ಅಮಿಷ'ವಾದ
ದ್ವಂದ್ವರ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟು ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಎದುರಿಸುತ್ತಾ
ಸುತ್ತಣ ಬದುಕಿನ ಕೃತಕ ಮೂಲವಾಡಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆಯುತ್ತಾ ಬಯಲಿಗೆ
ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಅದರೇ ಸುತ್ತ ಕಾಣುವುದೇನು ? ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮುಕ್ತಿ
ವೊಗೆಯುವ ದಳ್ಳುರಿ:

ಎಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತಿ ದಳ್ಳುರಿ ಫಡ ಫಡ ಹೊಡಕರಿಸಿ
ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮೂಗಲ್ಲಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೊಗೆ ತುರುಕಿ
ಕಾಣಿಸುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಕುರುಡು ಮಾಡುವುದೋ
ಅಡಿ, ಹೊಗಳಿ, ನಿಂದಿಸುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ದಿಗ್ವಿಂಧಿಸುವುದೋ,
ನಿರಾಳ ಉಸಿರೆತ್ತಗೊಡದೆ, ಶ್ವಾಸಕೋಶನ ಅದುಮಿ
ಅಕುಂಚಿಸುವುದೋ

ಇಂಥ ದಳ್ಳುರಿಯ ನಡುವೆ ನಿಂತು ಕವಿ ಬೆಬ್ಬಳಿಸ ತ್ತಾ:

'ಎಂದಾದರೂ, ಎಂತಾದರೂ ಹುಟ್ಟೀತೆ
ಶಾಶ್ವತದ, ನೈಜವ್ಯಾಪಕದ, ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾನವತೆಯ
ಸಂಯೋಜಿತ ಪುನರ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯ' ?

ಎಂಬ ವಿಷಾದದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನಿಡುಸುಯ್ಯುತ್ತಾನೆ. ಈ ಬದುಕನ್ನು ಸರಿ
ಪಡಿಸಲೆಂದು ಬರುವ, ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾನವತೆಯ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಗಾಗಿ ಬರುವ
ಮಹಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು:

' ಇಲ್ಲ, ನೀವೊರೆಸಲಾರಿ ಈ ಕಣ್ಣು,
ನೀಗಲಾರಿ ಈ ಬಿನ್ನ,
ಸನರಲಾರಿ ಈ ಗದ್ದ,
ತೀಡಲಾರಿ ಈ ಬರಹ

‘ಇಲ್ಲ ಈ ಬಂಜರದ ಅನಾದಿ-ಅನಂತಗಳ ವಿಸ್ತೃತಿಯಲ್ಲಿ
ಎಂಥಾ ಕಾಳು ನೋಳಿತೀತು, ಖಾತ್ರಿಯಿಲ್ಲ.

ತೂಕವಿಲ್ಲದ ಗಲಭೆಗಳ, ತಲೆಯೆ ಇಲ್ಲದ ದೊಂಬಿಗಳ,
ಭಯಗ್ರಸ್ತ ಅಣುಬಾಂಬು ಬೀಜಾಸ್ತ್ರಗಳ ಉತ್ತಿಬಿತ್ತಿ
ಏನ ಬೆಳೆದೀರಿ, ಎಂಥ ಪೈರು;
ಉಂಡೀರಿ ಎಂಥ ಫಲವ?

ಎಂದಾ ಅಳೆಲುವ ಈ ಮಾತು, ಜಗತ್ತನ್ನು ತಾನಲ್ಲ, ಯಾರೂ ಸುಧಾ
ರಿಸಲಾರರೆಂಬ ವಾಸ್ತವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮಾನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ
ಈ ನಿರಾಶೆ, ಈ ಅಸಹಾಯಕತೆ ಇದೇಕಡೆಯಲ್ಲ : ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ
ನಡೆವೆಯೂ—

‘ ಶಕ್ತವಿದ್ದರೆ ತಡೆ, ಭಾವೋದ್ರೇಕದ ಛಿದ್ರದತ್ತ
ವಿಚ್ಛಿದ್ರವಾಗಿ
ಹರಿಯುವುದು ನಿಲ್ಲಿಸು ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ ಸ್ಫೂರ್ತಿಗಷ್ಟೇ
ಪರಿಮಿತವಲ್ಲ ವಾಸ್ತವದ ಅನುದಿನದ ಬಡಬೆಟ್ಟಗೂ ಸ್ಫು-
ತಾಡನ, ಕಂಠಮರ್ದನದ ಅಟಾಟೋಸ ಪ್ರಸ್ತುತದಲಿ
ಅನಿವಾರ್ಯ’

ಎಂಬ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಈ ಮನೋಧರ್ಮ ಒಳ
ಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸುತ್ತಣ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ
ವಾದಿ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಹಂಬಲವನ್ನೆ ಕೈ ಹಾಕದೆ, ಅಥವಾ
ಅವುಗಳನ್ನು ಅಸಹಾಯಕನಾದಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಬಯಲಿಗೆಳೆ
ಯುವ ರೊಚ್ಚು ಕೆರಳುತ್ತದೆ ಈ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಆದುದರಿಂದಲೆ—

ಇಲ್ಲಿವನ, ನೀವು ಖರೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಿ—
ದ್ದರೆ—ಮುಖನೋಡಿ ಮಣೆಹಾಕಬಾರದು.
ಕೆಂಡ ಮೀಸೆಯ ಬಿಚ್ಚು ಗತ್ತಿಯ ಕಣ್ಣಿನ ತೆರೆದ
ಹಾವಿನ ನಾಲಿಗೆಯ—ಈ
ಅಮಿಷಖೋರನ ಚಹರೆಗೆ ನಿರ್ವಿಣ್ಣರಾಗಬಾರದು

ಎಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ವಾಸ್ತವಿಕ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.
ಹಾಗೆಯೇ—

ಯೋಚಿಸು : ಸುಸೂತ್ರ ಹೊರದಾರಿಗಳು; ವಿಶಾಲ ವಿಸ್ತೃತರಾಜ-
ಬೀದಿಗಳ ಇನ್ನಾದರೂ ಕಟ್ಟು : ಸತ್ಯನ್ಯಾಯದ ನಡುವೆ-
ಗಟ್ಟಿಸೇತುಬಂಧ'

ಎಂಬ ದಿಟ್ಟ ನಿಲುವಿಗೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ಈ ಕೆಲವು ನಿಲುವುಗಳಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗುವ ಸಂಗತಿ ಇದು : ಇಲ್ಲಿ ಮೂಕ್ತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ, ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಎದುರಿಸುತ್ತ, ಸಂಘರ್ಷಿಸುತ್ತ ಅಂದಂದಿನ ನುಭವಗಳನ್ನು ತನ್ನತನದಲ್ಲಿ ಶೋಧಿಸುವ. ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನವಿದೆ. ಸುತ್ತಣ ಬದುಕಿನ 'ದಳ್ಳಿರಿ'ಗೆ ಅಳುಕಿದರೂ, ಅಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹಿಂದೆಗೆಯುವ ನಿರಾಶೆಯಿಲ್ಲ; ಈ ವಾಸ್ತವದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅನ್ಯಾಯ, ಅಸಮತೆಗಳನ್ನು ಯಾರು ಬಂದರೂ ಸುಧಾರಿಸಲಾರರೆಂಬ ಅರಿವಿದ್ದರೂ, ತನ್ನ ಕೈಲಾದಷ್ಟನ್ನು ತಾನು ಮಾಡಿ ಸತ್ಯ—ನ್ಯಾಯದ ನಡುವೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮರೆಯುವದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಈ ದಿಟ್ಟತನದ ಧೋರಣೆಯಿಂದ ಕವಿ ಎಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬ 'ಹೀರೋ' ಆಗದೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ, ಆತ್ಮಪ್ರತ್ಯಯವಿರುಪ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಯಾವ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲೂ ಆಲ್ಲಲ್ಲಿನ ಕನಸನ್ನೂ, ವಿಪಾದವನ್ನೂ, ನಿರಾಸೆಯನ್ನೂ ರೋಚನನ್ನೂ ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಒಂದು 'ಭಂಜಿ'ಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಲ್ಲಿಯೇ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪಟ್ಟು, ಮತ್ತೆ ಅದರಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಮಜಲಿಗೆ ನಡೆಯುವ ಅಲಿಪ್ತತೆ ಈ ಕವಿತೆಗಳ ಒಂದು ವಿಶೇಷ. ಹೀಗಿರುವದರಿಂದಲೇ ಈ ಕವಿ, ಯಾವ ಒಂದು ನಿಲುವಿಗೂ ಕಟ್ಟುಬೀಳದೆ, ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಬಡುಕವ್ವ ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳಿಂದ ನೋಡಲು ಮತ್ತು ಅನುಭವಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ

ಸುವುದು. ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಬಿದರಕುಂದಿಯವರ ನಾಳಿನ ಕವಿತೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೊಸ ನೆಲವನ್ನು ಉತ್ತುಬಿತ್ತಿಬಿಳಿ ತೆಗೆಯುವ ಬಗೆಗೆ ನನಗೆ ಭರವಸೆ ಇದೆ.

ಜಿ. ಎಸ್. ಶಿವರ.ದ್ರೃಷ್ಟ

ಪ್ರಯೋಗ : ಒಂದು

ಈ ದಂಡೆ ಮೇಲಿದ್ದು ಆ ದಂಡೆ ದಿಟ್ಟ ಸುತ
 ನೀರ ನಿರಾಳದ ಗಹನ ವರ್ತನ ಪರಿವರ್ತನ
 ಪರ್ಮಟನ ಕಾಣುತ್ತ ಕೂಡುವ
 ನ.ನು ಸಮರ ಕುತೂಹಲಿಯಷ್ಟೇ ಅಪಾಯಕಾರಿ
 ಕಣ್ಣಿನಾಳದ ಕರುಳ ಚಿವುಟಿ ರಕ್ತಧಮನಿಯ
 ಕಲಕಿ ನಿಶ್ಚಲದ ಮಿದುಳ ಗಡಬಡಿಸಿ
 ನೋವಿರೀಡಾಗುವ ಎದೆ ಗುಂಡಿಗೆ ಖಂಡಿತ ಇದಲ್ಲ ?

ಎವೆಯಿ: ಕೃದೆ ನೀರ ನಿರಾಳವ ಬಗಿಯ ಬಲ್ಲೆ
 ತಾಸೆಣ್ಣುತ್ತು ತೇಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತ ಮಿಂಚಿ ಒದ್ದೆ-
 ಬಿಡುಗಣ್ಣಿಂದ ಬೆಳಕು-ಕತ್ತಲೆ-ನೆರಳುಗಳ
 ಕಣ ಮುಚ್ಚಾಡಬಲ್ಲೆ
 ನುಣುಪು ಮೈಯುಳ್ಳ ಚೂರು ಮೀನಿನ ಹಾಗೆ
 ದಾಹಗಳ ನೆತ್ತರವನ್ನು ಗುತ ಮೊಸಳೆ ಬಾಯ್ತುಂಬ
 ನೀರಲದ ಸ್ನೇಹ ನಗೆ ಬೀರಿ
 ವಂಚಿಸಬಲ್ಲೆ

ನಡು ನೀರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಂಗೆ ಮನಸಿನ ಭೋಳೆ
 ತನಕ್ಕೆ ಕರುಣರಸ ನಿತಾಂತ ದ್ರವಿಸಬಲ್ಲೆ

ಅಲ್ಲಮ, ಪ್ರಭುವಾದ

ಕಾಮಲತೆ ಬಾಡಿದಾಗ ಬಸವಳದ ಅಲ್ಲಮ
ಅನಿಮಿಷಯ್ಯನ ಮೂಕ ಸಾಕ್ಷಿಯಲಿ ಪ್ರಭುವಾದ

ಆ ತನಕ ನಿಗುರಿ ನೀಟಾದ ಹರಯದ ಅನಿಯಂತ್ರಿತ
ಹುಮ್ಮಸ್ಸುಧಾತು ಪತನ: ಮಣ್ಣುಕಣಕಣದಲ್ಲಿ ಇಂಗಿ
ಪ್ರಭು ನೆಲದ ಮರೆಯ ನಿಧಾನವಾದ ವಸ್ತುಲೋಕದಲ್ಲಿ
ಒಬ್ಬ ಬಂಗಾರವಾದ ಶರಣರನುಭಾವದ ಕೊರಳ-
ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಾದ ಮಿದು ನಡತೆಯಲಿ ಉದಾರ ಚರಿತೆಯ
ಕಾಲ್ಗಡಗವಾದ ಕಾಮಲತೆ ಬಿಗಿತ ಸಡಲಿದ ಅಲ್ಲಮ

ಕಾಮಲತೆ ತೋಳಚಾಚಿ ಎದೆಯ ಬಾಚಿ ಅಲ್ಲಮನ ಮಾಮರಕೆ
ಹಬ್ಬಿ ವೋಹಕ ಗಂಧ ಗಾಳಿಗೆ ಬಳುಕಿ ಕುಣಿದಾಗಲೂ
ಕೋಗಿಲಾಗಿ ಮದ್ದಳೆಯ ಗಡ ಬಿಕ್ಕುವ ವೊರತದಲಿ ಇಂಚರವ
ಕೊನರಿಸಿದಾಗಲೂ 'ಅದು ಅಲ್ಲ ಇದು ಅಲ್ಲ' ಅಂದವನೆ ಅಲ್ಲ ಎಲ್ಲ
ಗೊಗ್ಗಯ್ಯನ ಪ್ರಸನ್ನವದನದೊಡನೆ ನೈವೇದ್ಯವಾಗಿ ಕಾಮಲತೆ
ಅಂಗಾಂಗದಲಿ
ರಸ ಒಸರಿ ಅಲ್ಲಮ, ಪ್ರಭುವಾದನಲ್ಲ, ಅದೆ ನೆಲದ ಅಚ್ಚರಿ !

ಹರಯದ ಕಾವು ಜ್ವಲಂತ ಬೆಳಕು :
ಅನುಭಾವದ ಸಂಗ ಸ ಬಿಗಿ
ಕಾಮಲತೆ ಬೆಳಕ ಮುದ್ದಿಸ ಬಂದು
ಮೈಸುಟ್ಟುಕರಣಾಗುವ ಪತಂ 1 ಹುಳವೆ ?
ಹರಯದಲಿ ರಕ್ತಸಿಕ್ತದ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ
ನೆಲದತ್ತಲೇ ಸೆಳೆತ
ಮಣ್ಣು ವಾಸನೆಯೊಂದೇ ಅದಮ್ಮ
ಲಾಲನೆಗೆ ಮೂಲ ಕಾರಣ್ಯನ

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ...../೧೫

ಕಾವೂ, ಅಲ್ಲಮನ ಲತೆಯಾಗಿ ಬಿದಿದು ಮೈ ಹಿಂಡಿ-
ದಾಗಲೂ ಅಷ್ಟೆ ಮದ್ದಳೆಯ ತಾಳಕ್ಕೆ ವೈ ಮೆರೆಸಿ-
ದಾಗಲೂ ಅಷ್ಟೆ ಉಸಿರಗಟ್ಟುವ ಗಾಢ ಕೇಳಿಬಿಡಿ ಮೈ
ಮೇಣವಾದಿ ಧಾಳಿ ದೀಪದೂರಿ ಹೊತ್ತಿದಾಗಲೂ ಅಷ್ಟೆ—

ತತ್ಪರತೆಯೆಂದರೆ ಗಾಳಿ ಬೆಳಕಿನ ಆಚೆಗಿನ
ಅಮಾಯಕ ಲೋಕದ ಅಚಿಂತ್ಯ ಗಹನದ
ಸಮಚಿತ್ತದ ಸಮರತಿಯ ಸಾಮರಸ್ಯ

೧೯ ಜೂನ್, ೧೯೭೫

೧೬/ ಅಲ್ಲಮ, ಪ್ರಭುವಾದ.

ಇಸ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಉತ್ಸವ

.ಶಕೃವಿದ್ವರೆ ತಡೆ.

ಭಾವೋದ್ರೇಕದ ಛಿದ್ರದತ್ತ ಎಛ್ಛಿದ್ರವಾದಿ ಹರಿಯುವುದ
ನಿಲ್ಲಿಸು. ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ ಸ್ಫುತಿಗಷ್ಟೇ ಪರಿಮಿತನಲ್ಲ.
ವಾಸ್ತವದ, ಅನುದಿನದ, ಬಡಪೆಟ್ಟಿಗೂ, ಪ್ರತಿ—
ತಾಡನ, ಕಂಠಮರ್ದನದ ಅಟಾಟೋಪ ಪ್ರಸ್ತುತದಲಿ

ಅನಿವಾರ್ಯ

ಧಡಪಡಿಸುವ ಈ ಸಪ್ತಳದಾಚೆ
ಮೂಕ ನಿರ್ಭರ ನಿರ್ಲಿಪ್ತದಾಚೆ
ಅವ್ಯಕ್ತವಿದೆ 'ಎನೋ'. ಖಂಡಿತ ನಿಷ್ಠೆಯ ಮೌನವೇನಲ್ಲ
ಒಡಲಾರಿಯ, ಆತಂಕ ತೆಳ್ಳಂಕಗಳ ವಿಚ್ಛಿದ್ರ ಹಾವಭಾವದ
ಅವಸರವೇನಲ್ಲ. ನಿನ್ನಿನ ಅಸಹಾಯತೆಯ ಗಂಭೀರ—
ಗೋರಿಯ ಮೇಲೆ ನಾಳೆ ಮೊಳೆವ, ಹಸಿರು ಚಿಗಿವ

ಎಳ ಮೊಳಕೆ.

ಮೊದಲು ಮುಳ್ಳು—ಪೊದೆ—ಕಳೆ—ಕಸ: ಪಾರ್ಥಿನಿಯಂ ಪಿಡುಗಿನ
ಆಭಾಸ. ಕೈಮುಟ್ಟಿ ಕಿತ್ತು, ಸುಟ್ಟು ಕರಕಾದಾಗಲೇ ಕಿತ್ತ ಕೈ—
ಸಾರ್ಥಕ. ಸವ್ಯಸಾಚಿಯ ಅವತರಣ ನಿರೀಕ್ಷೆ: ವರ್ತಮಾನದ ಭರವಸೆ?
ಚಿಗಿತ ಎಳೆ ಮೊಳಕೆಗಿಲ್ಲ ಈ ಪಿಡುಗಿನಾಭಾಸ, ಕೊಂಕು—ಕ್ರಿಯಾಹೀನ.

ಮಿಡಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿ ವೊಗ್ಗೆಯಾಗಿ ಅರಳಿ ಸ್ವಚ್ಛಂದ ತೊನೆಯುವ
 ಬಯಕೆ. ಹೆಣ್ಣಾದಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿ, ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯಾದಿ ಉದಾರುವ
 ಮುಕ್ತಿ ಆಸೆ : ಈ ಮರ—ಬೀಜ; ಬೀಜ—ಮರದಾಟದಲ್ಲೇ
 ಇದ್ದೀತು : ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಂಗ್ರಾಮ, ಕ್ರಾಂತಿ, ಸಮೋದಯಗಳ
 ವಿರಾಸ—ವೈಭವ .

೧೪ ಅಗಷ್ಟ ೧೯೭೫

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ...../೧೮

ಅಕ್ಕನೊಂದಿಗೆ

ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ನಾಚದೇ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ
ಮೃಗಗಳಿಗೆ ಅಂಜದೇ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದ
ನೊರೆ—ತೆರಗಳಿಗೆ ಬೆದರದೇ ಸಮಾಧ್ರ, ತಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತೆ

ಅಕ್ಕ, ನೀನು ಅಂದಂತೆ ಸ್ತುತಿ, ನಿಂದೆಗಳು ಅಪ್ಪಳಿಸಿದಾಗಲೂ
ಸಮಾಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದ : ಆ ಮೆಯಂತೆ—ಹರಿದಾಡದೇ—
ಕಾಲುಗಳನವುಳಿ ಈಸದೇ, ಜೈಸದೇ
ನಿಂತಲ್ಲೇ ಡುಬ್ಬು ವ ಗೊರಸು ಮಾಡಿ ಕಹಜ ಉಸಿರನ್ನೇ ತಡೆಹಿಡಿದ

ಧ್ಯಾನದಲ್ಲೇಕಾಕಿ
ವರೌನದಲ್ಲೇಕಾಕಿ
ವ್ರತ—ನೇಮದಲ್ಲೂ ಅಪ್ಪೆ—
ನಿನ್ನದೇ ನಿಲುವು : ಏಕ ನಿಷ್ಠೆ

ಅಕ್ಕ, ತಪ್ಪಾಯಿತೇ : ಧೈರ್ಯಕ್ಕೆ—ಮನುಷ್ಯನಾದಿ-ಎದೆ ಒಡ್ಡಿದ್ದು ?
ಮನುಷ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ—ಮಾನವೀಯವಾದಿ ಸೃಂದಿಸಿದ್ದು ?
ನಾಳೆ ಹಬ್ಬುವ ಸತ್ಯದ ಬೆಳಕಿಗೆ ಕಾದು—ಈಗ—
ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಸೋತಂತೆ ಸತ್ತಂತೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತದ್ದು ?

ತಪ್ಪಾಯಿತಲ್ಲವೆ, ಹೇಳು : ಹೇಗೆ ತಿದ್ದುವುದು ಈಗ?
ಬರೆದದ್ದೆಲ್ಲ ಉಗುಳು ಹಚ್ಚಿ ಗಸಗಸ ಅಳಿಸಿ ಬಿಡಲೆ ?
ಇದು ಪಾಟಿಯಲ್ಲ—ಬಳಪವಲ್ಲ
ಸ್ಥಾವರದ ಶಿಲಾಶಾಸನ
ನೆಲವಿರುವಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹೂತು, ತಲೆಬರಹವನ್ನು
ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಉಪದೇಶವರ ವಚನ

ಅಕ್ಕ, ಇಲ್ಲ. ನೀನು ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಸುಳಿದಾಡಿದ್ದರೂ
 ಏನೆಂದೂ ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ಯಾರೆಂದೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ
 ಏನೂ ಮಾರಲಿಲ್ಲ, ಯಾರಿಗೂ ಮಾರು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ
 ಬಿಟ್ಟದ್ದಲ್ಲೂ ಹಾಗೇ : ನಿನ್ನ ಹೆಣ್ಣಿನದ ಅಜಂಕೃತೀ ಹೆದರಿ
 ಕಣ್ಣು ಬಿಳ್ಳಗೆ ಮಾಡಿದ್ದವು ಆ ಹುಲಿ ಚರ್ಚೆ ಕರಡಿ ಪಾನರ ಸೇವೆ
 ಸಮುದ್ರ ತಡಿಯ ಉಸುಕಿನ ಹರಳು ಹರಳಿಗೂ
 ಬಡಿದಿತ್ತು ನಿನ್ನ ಅಜನ್ಮ ವೈರಾಗ್ಯದ ಅನ್ಯೂನ ವಾಸನೆ

ಸಂತೆಯಲ್ಲೂ ಆಗ ಶಿಸ್ತು ಇತ್ತು
 ಬಿಟ್ಟರೂ ಕರುಣೆ ಇತ್ತು
 ಸಮುದ್ರ ತಡಿಗೂ ಸಹನೆ ಇತ್ತು
 ನಿಂತರೂ ಕುಂತರೂ ಬರಿಮೈ ಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿ ನಾಡು-ಕಾಡಲ್ಲಿ
 ಹಾಡೇ ಹಗಲು ನಡೆದಾಡಿದರೂ
 ನಿಸರ್ಗದ ಧೈರ್ಯವಿತ್ತು ಗಾಢ ರಕ್ಷೆಯಿತ್ತು

ಅಕ್ಕ, ನಿನ್ನ ಅಂದಿನ ಆ ಸಮಾಧಾನದ ಹೊತ್ತೇ ಬೇರೆ
 ಬದುಕನ್ನು ಬಾಳು ಮಾಡ ಹೊರಟ ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಈ ಗೊತ್ತೇ
 ಬೇರೆ.

೨೬ ಜನವರಿ, ೧೯೭೬

ಹೆಬ್ಬಳ್ಳಿ : ಮೇ ಹದಿನಾಲ್ಕು

೧

ಬರುವಿರಿ,

ಬರಬೇಕಾದವರು.

ಅಭ್ಯಾಗತರಲ್ಲ

ಬಂದಿರಾ ? ಬರಿ, ಸೀದಾ ಒಳ ನಡೆಯಿರಿ. ಹೊರಗಿನವರಲ್ಲ.

ಬಂದೀರಿ — ಸುತ್ತಾಡಿ ಎಷ್ಟು ದೇಶ, ಕೂಡಿಸಿ ಆಗಣತ ಕೋಶ,

ಕೂಡಿಕೂಡಿದು ಏಳು ಕೆರಿ ನೀರು,

ತಣ್ಣಗಾಯಿತೆ, ಉರಿ ಉರಿದ ಕುಕ್ಷಿ ?

ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ—ರೋಷ ಭೀಷಣರಾದಿ; ಮಾತಿನ ಕಿಡಿಕಡಿಯಾದಿ

ವಿಚಾರದ ನಿಧಿ ನಿಧಿ ಕೆಂಡವಾದಿ: ಆಚಾರದ ಧಳಧಳ

ಭಂಗಾರವಾದಿ—

ಏನು ! ಉಡಿ ತುಂಬಿ ಕೆಂಡ ! ಎಲ್ಲಿ ಸುರುವುವಿರಿ,

ತಣ್ಣಗಾರಾದ ಈ ಮಡ್ಡಿ ತಲೆಗಳಲ್ಲಿ ?

ಚುಟುಗು ಮುಳ್ಳಾಡಿಸುವಿರಿ, ಎಲ್ಲಿ,

ಜಡುವುಗಟ್ಟಿದ ಈ ಮೈಗಳಲ್ಲಿ ?

ಕಣಕುವಿರಿ, ಎಲ್ಲಿ,

ಈ ಮತಿ ಭ್ರಾಂತ ಹಳಸಲು ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ?

ಅಲ್ಲವು ಪ್ರಭುವಾದ...../೨೧

ಬರುವಿರಿ. ಇವೆಲ್ಲ ರೋಗಗ್ರಸ್ತಗಳಿಗೆ ಸೂಜಿ ಮದ್ದಿನ ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳ
ನೀಡಿ, ಭವರೋಗ ನಿವಾರಕ ಸಿದ್ಧ ಪುರುಷನಾಗಲಿಕ್ಕಿ.

ಬರಬೇಕಾದವರು. ಹೊರದಿನವರೇನಲ್ಲ. ಬರಿ.
ಕೂತು, ಕಾಡು, ನೋಡಿರಿ.
ಕಾಡು, ಕೂತು ತಲೆ ತುರಿಸಿರಿ.

ಬಂದವರು— ಹೋಗುವಿರಿ.

ಸೀದಾ ಆ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ
ಓಡುವಿರಿ.

ನಿಮ್ಮ ಆ ಬಿಹಾರದತ್ತ :
ಬೌದ್ಧ ವೀಹಾರದತ್ತ; ಏಕಾಂತ ನೋಡುವತ್ತ.

ಬೀಹಾರದ ದಳ್ಳುರಿ ಜೀವ ಸಂಕಟದ ಚಿಟಿ ಚಿಟಿ
ಇಲ್ಲಿ, ಖರೇ ನೀವಿಲ್ಲಿ ಆ ಕಾವಿನ ಬೇಗೆ ತಾಕಿಸಿಕೊಂಡೀರಾ
ಜೇಬಿ ? ಚರ್ಮವು ಹುರುಪಳಿಸಿ, ಬಿಂದೀತೇ ಜೇಬಿ ?

ಏನ ಕಂಡೀರಿ, ಏನ ಕೇಳೀರಿ,
ಹೇಡಿತನದ, ಔದಾಸೀನ್ಯದ, ಗಂಭೀರ-
ಅಸಹಾಯತೆಯ ಏಕ ತಾನದ ಸೊಲ್ಲಾ ?
ಅವಧರಿಸಿ ಕನಿಕರಿಸುವಿರಾ ಜೇಬಿ,
ಕಣ್ಣೀರೊರಿಸಿ ವಂಚಗೊರಿಸಿ ಗದ್ದ ಸವರುವಿರಾ ಜೇಬಿ ?

೪

ಇಲ್ಲ ಜೇಬಿ ಇಲ್ಲ.

ನೀವೊರಸಲಾರಿರಿ ಈ ಕಣ್ಣು
ನೀಗಲಾರಿರಿ ಈ ಬನ್ನ
ಸವಲಾರಿರಿ ಈ ಗದ್ದ
ತೀಡಲಾರಿರಿ ಈ ಬರಹ
ತಿದ್ಲಾರಿರಿ ಈ ಬವಣೆ.

ಯಾವ ಗಾಂಧಿಯ ಅಸ್ತ್ರ—ಶಸ್ತ್ರ

ಎಲ್ಲಿ ವೊಂಡಾಯಿತೋ,

ಯಾವ ಮಹಾತ್ಮನ ನೀತಿ ನಿಯತ್ತು

ಎಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಾಯಿತೋ

ಯಾವ ಹ.ತುತ್ತ್ವ ತ್ಯಾಗಬಲಿದಾನ

ಎಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಯಿತೋ

ಅಲ್ಲಿ— ಆ ಬಂಜರಿನಲ್ಲಿ, ಬಿರುಕು ಬಾಯ್ಕಿಟ್ಟ ನೆಲದ ಒಡಲಲ್ಲಿ
ಯಾವ ಬೀಜ ಬಿತ್ತುವಿರಿ ಜೇಬಿ ?

ರಾಶಿ ಶಾಶಿ ಕಾಳು—ಜೊಳ್ಳನ್ನು ತೂರಿ ಜರಡೀ ಹಿಡಿದು
ಎಂದು ಹೆಕ್ಕುವಿರಿ ಖಿರೆಯ ಘಟ್ಟ—ಕಾಳುಗಳ ? ಹೇಗೆ—
ಉತ್ತುವಿರಿ ಹರಗಲಾಗದ ಈ ಬಿರುಸು ಹೊಲದ

ಎದೆಯಲ್ಲಿ ?

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ...../೨೪

ಇಲ್ಲ. ಈ ಬಂಜರದ ಅನಾದಿ—ಅನಂತಗಳ ವಿಸ್ತೃತಿಯಲ್ಲಿ
 ಎಂಥಾ ಕಾಳು, ಯಾವಾಗ ವೊಳೆತೀತು ಖಾತ್ರಿಯಿಲ್ಲ.
 ತೂಕವಿಲ್ಲದ ಗಲಭೆಗಳ, ತಲೆಯೆ ಇಲ್ಲದ ದೊಂಬಿಗಳ
 ಭಯಗ್ರಸ್ತ, ಅಣುಬಾಂಬು ಬೀಜಾಸ್ತ್ರಗಳ ಉತ್ತಿ-ಬಿತ್ತಿ
 ಏನ ಬೆಳೆದೀರಿ ಎಂಥ ಪೈರು
 ಉಂಡೀರಿ ಎಂಥ ಫಲವ—

ಇಲ್ಲಿ, ಈ ಬಂಜರದಲ್ಲಿ ಎಶ್ವಾಸ ಲೋಪದ ಗಹನ ಪೊಳ್ಳಿನಲ್ಲಿ
 ಆಕಾಶ ಕಳಚಿದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ?

ಬರುವಿರಿ. ಹೆಜ್ಜೆ ಇಕ್ಕುತ್ತಿರುವಿರಿ.
 ಬರಿ, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ಬಂದಂತೆ—
 ಬಂದಂತೆ ಹಾಗೂ ಮತ್ತೆ ಹೋದಂತೆ.

ಹಣಕುವಿರಿ. ಎಚ್ಚರವ ಕಣಕುವಿರಿ ತಿಣುಕಲು
 ಮಾತ್ರ ಹೆಜ್ಜೆ ಸಂಕಲ್ಪಗಳ ನಮ್ಮ ದೀಪ—
 ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಗೊಡದೆ.

ಹೋಗುವಿರಿ.
 ಹಿಂತಿರುಗುವಿರಿ.
 ನಿಮ್ಮ ಆ ಬೀಹಾರದತ್ತ :
 ಬೌದ್ಧ ವೀಹಾರದತ್ತ :
 ಏಕಾಂತ ನೋನುವತ್ತ.

೧೪ ಮೇ ೧೯೭೫

ಹೊಗೆ ಮಬ್ಬಿನ ಕಸಿವಿಸಿ

ಎಲ್ಲಿ ದಳ್ಳುರಿ ಹೊತ್ತಿ ಫಡಫರ ಹೊಡಕರಿಸಿ
ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮೂಗಲ್ಲಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೊಗೆ ತುರುಕಿ
ಕಾಣಸು:ವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಕುರುಡು ಮಾಡ:ವುದೋ—
ಆಡಿ, ಹೊಗಳಿ, ನೇರ್ಪಡಿಸಿವುದನ್ನೆಲ್ಲ ದಿಗ್‌ಬಂಧಿಸು:ವುದೋ
ನಿರಾಳ ಉಸಿರೆತ್ತಗೊಡದೇ ಶ್ವಾಸಕೊ'ಶವ ಅಡ:ಮಿ
ಆಕುಂಚಿಸು:ವುದೋ, ಅಲ್ಲಿ,
ಗೆಲೆಯನೆ, ಸಾಶಂಕಿತ ದೃಷ್ಟಿ ಚದುರುವ ನೆರೆಯವನೆ,
ಈ ಕಂಡಾಪಟ್ಟಿ ಆಗು—ಹೋಗುಗಳ, ಕುತ್ತುಸಿರ ಭಾರಗಳ
ಹಗುರ ತೇಲಿಸಿ ಒತ್ತರಿಸಿ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಹಾದಿಬೀದಿಗಳ
ರಾಜಮಾರ್ಗಕ್ಕೇ ಅಪಮಾರ್ಗ ಕಲ್ಪಿಸುವ, ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ
ವಿಶೃಂಖಲ ಪ್ರಭುವೆ, ಭುಗಿಲೆದ್ದಿರುವ ಈ ದಳ್ಳುರಿಯ
ಕೆಂಡ ಬಿಸಿ, ಹೊಗೆ ಮಬ್ಬಿನ ಕಸಿವಿಸಿ,
ನಿನ್ನ ವರನರದಲ್ಲೂ, ಸವೆಸವೆದ ಹಳೆ ಎಲುಬಿನಲ್ಲೂ
ಬಾತು ಬೀದಿದ ಮೈ ಕೊಬ್ಬಿನಲ್ಲೂ ದಶಕಗಳ
ನಿರಂತರ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆಯ ತಣ್ಣಗಿನ ರಕ್ತ ಸಂಚಲನದಲ್ಲೂ

ಎಂದಾದರೂ—ಎಂತಾದರೂ-ಹುಟ್ಟಿಸೀತೇ,
ಶಾಶ್ವತದ, ನೈಜ ವ್ಯಾಪಕದ, ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾನವತೆಯ
ಸಂಯೋಜಿತ ಪುನರ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯ ?

ಸ್ತಂತ ಉಸಿರಿದ್ದರೆ ಉಸಿರಾಡು ಬಾ ಹೊರಗೆ.
 ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೂ ನಿರಾಳ ಉಸಿರಾಡ ಗೊಡು ಹಗುರ.
 ಉಂಡ ಅನ್ನ ಮೈಗ್ಗುತ್ತವಂತೆ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಸಲ
 ನುರಿಸಗೊಡು : ಪಚನಕ್ಕೆ ಹಾದಿ ಮಾಡು.
 ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಹೊಟ್ಟೆ ಕಡಿತಕ್ಕೂ ಸುಲಭ ಮದ್ದು ನೀಡು.

ಈ ಫಡ ಫಡಿಸುವ ದಳ್ಳಿರಿ, ನನ್ನ, ಇವನ
 ಅವರ, ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲರನ್ನಾವರಿಸಿ
 ಹೊಡಕರಿಸಿ, ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮೂಗಲ್ಲಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೊಗೆಯಿಡುತ್ತ
 ಕ್ರಮೇಣ—ನಿನ್ನನ್ನೂ ಕರಕಾರಿಸುವ ವೊದಲೇ,
 ಪ್ರಭುವೆ, ಭಯಾನಕ ಹೊತ್ತಿನ ಕಾರಣ ಪುರುಷನೆ,
 ನಿರ್ಮಿಸು: ಸುಸೂತ್ರ ಹೊರದಾರಿಗಳ; ಸುವಿಶಾಲ-ವಿಸ್ತೃತ ರಾಜ-
 ದೀದಿಗಳ : ಇನ್ನಾದರೂ ಕಟ್ಟು : ಸತತ-ಸ್ಥಾಯಿ:ದ ನಡುವೆ
 ಗಟ್ಟಿ ಸೇತು—ಬಂಧ

೧೮ ಸಪ್ಟೆಂಬರ್ ೧೯೭೫

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ...../೨೮

ವಿವೇಕ

ತೊತ್ತಳದಃಳತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು ನಳನಳಸುವ
ಹಸಿರು ದಂಟೆಲ್ಲ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಚೂರು ಚಿಪ್ಪಾಡಿ.

ಹಾಲು ಭರಪೂರ ಹಿಂಡುವ ಆವಿಧಿಲ್ಲ ದವಸ-
ಧಾನ್ಯದ ಬಾನ ತುಂಬುವ ಮುಸುರೆ-ಕೂಳು.

ಎಕರೆಗಟ್ಟಲೆ ನೆಲವ ಉಳುತ್ತ, ರೆಂಟೆ-ಕುಂಟೆಯ
ನೆಲಗ ಭಾರ ಎಳೆವ ಎತ್ತಿಗೆಲ್ಲಿದೆ ಪೆಂಡಿ ಪೆಂಡಿ ಕಣಕೆ ?

ಹನಿಬಿವರ ಹರಿಸದೇ ತೇಕಿ-ದಣಿದು ಬಾಯಿನೊರೆ-
ಉಕ್ಕಿಸದೆ ನಿರಂತರ ನೆಲಗಭಾರಕ್ಕೆ ಕುತ್ತಿಗೆ ಬಡ್ಡಿ ದಡ್ಡು ಬಿದ್ದ
ಭಲೆ ಬಸವ ಬೋಡಿದಿಲ್ಲ ಉತ್ಸಾಹ-ಹುನ್ನಾರಿನ
ಕೇಕೆ-ಕಲರವದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ.

ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ತುಂಬ ಮಾತ್ರ ಎಮ್ಮೆ ಕುರಿ, ಕೋಣ
ಮಡಸು ತಲೆಗಳದೇ ಹಿಂಡು-ದಂಡು.

ಕನಸು ಕಲ್ಪನೆಗಿಲ್ಲ ಕೊಳ್ಳೇಹಟ್ಟಿ, ಲಗು ಲಗೂ, ಹಗುರ
ದಕ್ಕವ ಆಸೆ-ದುರಾಸೆಯ. ಭಿದ್ರ ಚಿಪ್ಪಾಡಿಯ
ದುರ್ನಾತದ ಬಾಯಲ್ಲಿ ತಾಸುಗಟ್ಟಲೆ ನುರಿಸಿ,
ನಿಧಾನ ಕಮರು ತೇಗುವ, ಆರದಿಸಿ-ಕರಗಿಸಿ
ಬೊಟ್ಟು-ಕೊಟ್ಟುಗಳ ಭಾರದಲಿ ಮೈ ಬೋಲಿ ಹೊಡೆಯುವ
ಎಬಡ ಎಮ್ಮೆಗಳ, ಎಬ್ಬಂಕ ಕೋಣಗಳ, ಧಡ್ಡ ಕುರಿಗಳದೇ
ಸಂತೆ.
ಇವಕ್ಕೋ, ಸಾಯುವ ಮುಟ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯುವುದೇ ಚಿಂತೆ.

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ...../೨೯

ಸತ್ತ ಮೌನದ, ದರಿದ್ರ ಅಲಸ್ಯದ ನಡುವೆ,
ಅವಕೋಶ ಅಡ್ಡಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ, ಗಿಡ್ಡ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಹುಂಬ
ವಿಭ್ರಮದ ಸಂಭ್ರಮ.

ಪ್ರಸಕ್ತದ ವಿಷಯ ವಿಪರ್ಯಾಸ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ
ಹುಟ್ಟಿಹುಟ್ಟುವದೊಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ
ಆ ವರೆಗೂ ನಿಧಾನ ಉಳುತ್ತ, ಕುತ್ತಿಗೆಯೊಡ್ಡಿ ನೋವು ಸಹಿಸುತ್ತ
ಗಟ್ಟ ಮುಟ್ಟು ಬೀಜ ಬಿತ್ತುವುದೇ;
ಸನ್ಮುಖ ಹಾಲು ಕರೆಯದಿದ್ದರೂ ಕರೆದಷ್ಟೂ ನೋರೆಯಿಂದ
ಶುದ್ಧ ಹಾಲು ಪೂರೈಸುವುದೇ—ಪ್ರಕೃತದಲಿ :

ಎತ್ತು—ಆವು ಪಾಲಿಸ ಬೇಕಾದ ವಿವೇಕ—ಧರ್ಮ.

೩೧ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೯೭೫

ದುಡಿನೆಯನರು

ಹೊಂಟಾರ ಜನ ಎದ್ದು ದುಡಿತಾಕ |
ಮಣ್ಣಾಗ ಮೈಮುಂದೂ ಗಳಿಸಾಕ |
ಕೆಸರಾಗ ಆಡಿಸಿ ಕೈಯ | ಕಂಡವರ |
ಹೊಲದಾಗ ಸುರಸುತ್ತ ವೈ ಬೆವರ || ೧

ಗುಳಿಯೆದ್ದು ಹೊಂಟಾರೊ ಮನಿ ಮಾರು ಬಿಟ್ಟು |
ದುಡಿಮೀಯ ಗಂಡನ್ನ ಹುಡುಕುತ್ತ |
ಮಂಗಳಿಲ್ಲ ನಲ್ಲನ ಹುಡುಕಾಟ | ಎಂದೆಂದೂ |
ಸಾಗಿಲ್ಲ ಈ ಒಗೆತ್ತನ ಪುರಾ ನಿಶ್ಚಿಂತ ೨

ಬಿಸಲಿಗೆ ಬಿರದೈತಿ ನೆಲದ್ದಾಂಗ ಈ ಮೈ |
ನೆಂದೈತಿ ಮಳೆಯಾಗ ತೊಯ್ದು ತಪ್ಪಡಿಯಾಗಿ
ಥಂಡಾಗ ನಡದೈತಿ ಗದಗದಾ | ಭರ್ಜಂತ |
ಗಾಳಿಗೆ ಕುಸಿದಿದ್ದೈತಿ ಇವರ ಬಾಳೇವು || ೩

ಹಾಸ್ಯಾರ ಕಂಬಳಿಯ ಮ್ಯಾಲೊಂದು ಕಂಬಳಿ |
ಮೊಲೆ ಮಲಗ್ಯಾರ ತಾಂವೂ ಕಂಬಳಿ ಹಂಗ |
ನಡನಡನೆ ನಡಗ್ಯಾರ ಥಂಡಾಗ | ಮೈಯೆಲ್ಲಾ |
ಎದ್ದವ ಕಂಬಳಿ ಹುಳದಂಥಾ ಮುಳ್ಳು ೪

ಎಂದೋ, ಯಾರೋ, ಮುಚ್ಚಿದ ಬಾಯಿ ತಗದಿಲ್ಲ |
ಇವರ ನಾಲೀದಿ ಹ್ಯಾಂಗೈತಿ ? ನಾ ನೋಡಿಲ್ಲ |
ದವಡ್ಡಾಗ ನುರಸುತ್ತ ಒಣದೀದ ರೊಟ್ಟೀ | ತುಂಬಾರ
ತಮ್ಮ ತುತ್ತಿನ ಚೀಲ ಇನ್ನಾರೂ ಕಸಗೊರೈಧಾಂಗ || ೫

೧ ಮೇ, ೧೯೭೬

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭಿನಾದ.....೨೨

ಪ್ರಯೋಗ : ಎರಡು

ಹುಡುಕುವುದು ಒಂದಾದರೆ ಸಿಕ್ಕುವವು
ಹಲವು—

ನಿಜದ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹೀಗೇಕೋ ತಪ್ಪುಗಂಟು ?
ಗಣಿತವಾದ್ದರೆ ಮನಸು, ಲೆಕ್ಕ ಸುಲಭ
ಶರ್ಕದ ತಹಬಂದಿಯಲ್ಲಿದು ಕಾಡ ಕುದುರೆ

ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದರೆಂಥ ಕೆನೆತ !
(ಕೋಡಿಲ್ಲ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ, ಇಲ್ಲ ಶಿವತ !)
ಬಿಟ್ಟ ರಡೋ ನಾಟ ಬೆದರಿ ನಾಗಾಲೋಟ
ಮಿರಪುಟದ ಕರ್ಕಶ ಸಪ್ಪಳವು ಕೂಡ
ಆ ಕ್ಷಣಕೆ ರಮ್ಯ ಮಂಜುಳ ನಿನಾದ !

ಫಲಿತಾಂಶ

ಈದೀಗ

ನನಗೆ ನಾನೇನೂ ಅದಿಲ್ಲದ ಖಾಲಿತನದ

ಅನಿಸಿಕೆ

ಇಳಿಹೊತ್ತು ತೆಳುನೆಂಳು ಹೊಸ್ತಿಲದಾಟಿ

ಕವಿದಂತೆ

ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕಿಡಕಿ—ಬಾದಿಲು ನೂಕಿ

ಉದ್ದಕ್ಕೆ

ಹೆಣವಾಗಿ ಮೈ ಅಡರಿದಂತೆ ಭಾಸ

ಮುಸುಕು ಸರಿಸಿ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ, ಕಣ್ಣು ಮಂಜಲ್ಲಿ

ಗಂಟಲ ಬಿಕ್ಕಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕರ

ಹುಡುಗುತನ ಕಳೆದ ಅರೆ ಮುಡುಕತನದ

ಒಣನೆನಪು

ಸತ್ತ ಬಾಲ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ಬತ್ತಿದ ಲವಲವಿಕೆಗಾಗಿ

ಹಳವಂಡಗಳ ದಾಳಿ : ಮನಸ ವ್ಯಗ್ನ ಲ ಮುರಿತ

ಅದೀಗ

ಸೂರ್ಯನೇ ಕಣ್ ತೆಗೆಯಲಿ ಚಂದ್ರನೆ ಹಲಾ

ಕಿಸಿಯಲಿ ಹದಿನಾರರ ಏರಿನಲ್ಲಿ ಕೈಬಿಟ್ಟು

ಇಳಿಜಾರದಲ್ಲಿ

ಸೈಕಲ್ಲು ಹೊಡೆವ ರೋಮಾಂಚನ

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡರಡರ ಒಡಕು
 ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಮರೆವುಗಳನೆಂದೊಂದೇ ಮುಡು-
 ಮುಡುಡಿಯಾಗಿ ಕೂದಲೊಂದೇ ಉಡು—
 ರುದುರಿ ನೆನಪೆಲ್ಲ ಸವುಕಲಾಗಿ ಧೂಳಿನಲಿ
 ಮುಟ್ಟಿ ಮುಖವೇ ಸೊರಗಿ

ಇಪ್ಪತ್ತೈದರ ಅಪ—
 ಸಿದ್ಧಿಗಳ ದೇರೀಜು ಲೆಕ್ಕ ತಪ್ಪಿ ಬರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ
 ಸ್ವಂತ ಮಾತಿನ ಅಂಕಿಗಳೇ ಮರೆತಂತೆ ಅಭಿ—
 ನಯಿಸಬೇಕೆಂದರೆ

ಇಪ್ಪತ್ತಾರರ ಪರದೆ
 ಅನಾಯಾಸ ಸುಶ್ಚಿ ಮೇಲೆದ್ದು, ಥರ ಥರ
 ನಡುಗಿಸುತ್ತದೆ ಕನಸುಗಳ ಸ್ವಂತ ಗುಂದಿನಲ್ಲಿ
 ಪರಕೀಯತೆಯ ಆ ವಿಂದಿನಲ್ಲಿ

ಕಳಚಲಾಗದ ಮುಖವಾಡಗಳ ಸಹಿತ
 ಔವ್ಯಾಡಂಬರದೆ ಭವ್ಯ ಸೋದಿನಲಿ ನಟ—
 ಸಾರ್ವ ಭೌಮತೆಯ ಮೆರೆಯಲಾ ತೆರೆಉನಿಬ್ಬಾಗಿಸಿದರೆ

ಪಾತ್ರದ ಗಿಳಿಮಾತು ಪುಟ್ಟಪೂರಾ ಮರೆತು
 ಅಟ್ಟದ ತುಂಬೆಲ್ಲ ಏನೂ ಆಡಲಾರದವನ
 ಎಲಾಬು ಧಿಮಿ ಧಿಮಿ ಧಿಮಿ ಕುಣಿತ

ಕೆಗೆ ಅಲೆಗಳ ಅಬ್ಬರದಲ್ಲಿ ಅವಮಾನದ
ಬಿರುಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೆದರಿಕೆಯ
ಥಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಸಹಾಯತೆಯ
ಗಪ್ಪುಗಾರಿನಲ್ಲಿ, ಅಂಗಾಂಗಗಳವೊಂದೊಂದೇ

ಕಳಚುವ

ಕಳಚಿದ

ಅರ್ಧಮರ್ಧ ಕಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟ ಹೊಸ—

ಮನೆಯ ಬೆದರುಗೊಂಬಿ ನಾನು

ಖಾಲಿಯಾದ ಉಳಿದವನು

ಖಾಲಿಯಾಗೇ ಉಳಿಯುವವನು

೧೬ ಆಗಸ್ಟ್, ೧೯೭೨

ಅಂದಿನ ನೆನಪು : ಇಂದಿನ ಕಾಳಜಿ

ಸಣ್ಣಂದಿನ ಗಾಂವಲೀ ಸಾಲಿ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ.
ಮಾಸಿದ ಟೀಪ್ಪಿಗೆ, ಅಂಚಲ್ಲಿ ಸರಿಸುಮಾರು ತೂತಿರುವ
ಮಾಸ್ತರರ ಧೋತರ; ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಬಿರಿರುವ ಉದ್ದನೆಯ
ಬೆತ್ತದ; ಬೆತ್ತ ಮರೆಯಾದಾಗ ಆಗುವ ಕಪಾಳ ವೋಕ್ಷದ
ಚುರುಚುರು ನೆನಪು—

ಇವತ್ತು ಮಾಸ್ತರನಾದ ನನ್ನ ಹಳಹಳಿಸ ಹಚ್ಚುತ್ತದೆ

ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ-ತಾಸರ್ಧ ತಾಸು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ದಿವ್ಯ
ನೆವದಲ್ಲಿ ಗಂಟಲ ಶೋಷಣೆ, ಸ್ವಚ್ಛತಾ ಪರಿಶೀಲನೆ
ಮನ ಮನೆ ಶಾಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಶುದ್ಧವಿರಬೇಕೆಂಬ ಮಾಸ್ತರರ
ಪುಂಖಾನುಪುಂಖ ಉಪದೇಶ: ಹಲ್ಲು, ಸಾಲೆಯ ಅಂಗಳ ಹೊಲ—
ಸಾದರೆ ಅಂಗೆಗೆ ಚಡಿಯೇಟು

ಗಾಂಧೀ ಅಜ್ಜ ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನ ಹರಿಜನಕೇರಿಯ ವಿಶೇಷ ಸ್ವಚ್ಛತೆ
ಸಾಲಸಾಲಾಗಿ ಹುಡುಗರ ಪ್ರಭಾತ ಫೇರಿ
ವರ್ಗದ ಹಿರೇಮಣಿಗೆ ಹೆದರಿ ಗುಳುಗ ಸು ಮಾತು—
ಚೀಪ್ಪೆ, ಸಹಪಾಠಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಾಲಾಕೆದರಿ ಜಗಳ
ಹೊಡೆದಾಟ ಸುರುವಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನೆತ್ತಿ ಮೇಲೆ ಧ್ವಜ—
ವಂದನೆ- ಮಂತ್ರಿ-ಮಾಗಧರ ಘನ ಅಭ್ಯಕ್ಷತೆ;
ಗಾಂಧೀ ಮಹಾರಾಜನ ಪುಣ್ಯ ಕಥನ ಶ್ರವಣ
ಮಾಸ್ತರರ ಮುಖ ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪದ ಮೌನ-ದಾಂಭೀರ್ಯ

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ.....೩೮

ನಮಗೆ, ಹುಡುಗರ ಗುಂಪಿಗೆ ತಲೆ ಕೆಡವುದೆಂದೇ ಬಾಕಿ
 ಸತ್ಯ ನ್ಯಾಯ ಅಹಿಂಸೆಯ ಪಾಠ-ಹೇಗೆ ಕಲಿಯಬೇಕು
 ಇಂಥಾ ಉತ್ಸವದ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ?
 ಬೋಟುಕಿಸೆ ಕೂಡ ಭರ್ತಿ ಮಾಡದ ಇವರ ಮಂಡಕ್ಕಿ
 ರಕರಕ ಹಸಿದು ಹೈರಾಣಾದ ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಗಳ ತುಂಬೀತು
 ಹೇಗೆ?

ಸಾಲಾ ಸಾಲಾದಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ತಲೆ ತಲೆಗೂ ಹಂಚಿದರೆ ಸರಿ,
 ನನ್ನಂಥ ಅಳುಬುರುಕನ ತನಕವೂ ಗಾಂಧೀ ಪ್ರಸಾದ.
 'ಹುರ್ರೋ' ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ಕಸುವೆಲ್ಲ ಬಯಲಿಗೆಳೆದವನೆ ಮುಂದೆ:
 ಹಂಚಿದ್ದೆಲ್ಲ ಅವನ ಪಾಲು
 ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಒರಿ ಬೈಗಳು.

ಬೆತ್ತದ ಕಡುಬಿನ ರುಚಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ, ಇಂಥಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ತರರು
 ಉಣಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಶಿಸ್ತುಗ್ರಸ್ತನ ಗಸ್ತು ಹೊಡೆಯುವುದೇ
 ಇಲ್ಲ. 'ಕಸುವೇ ಅಹಿಂಸೆಯ ಮೊದಲನೇ ಪಾಠ' ಎಂದೇ
 ಕಲಿಸ್ಕಾರು-ನಾಳೆಯೇ ಒಂದು ಗದ್ದೆ. ಕಂಠಪಾಠ ತಪ್ಪಿದರೆ.
 ಎತ್ತಾರು ತಮ್ಮ ಬೆತ್ತ ನಮ್ಮ ಎಳೆಯ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ.

ಈಗ ಮಾಸ್ತರನಾದ ನಾನು ಗಾಂವರೀ ಸಾಲಿಯ ಈ ರಗಳೆ
 ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ

ಬೆತ್ತ, ಚಡ, ಇಲ್ಲವೇ ಮುಖ್ಯವು ಬಲವಿಲ್ಲದ ನಿಶ್ಯಸ್ತನಾದ
 ನಾನು, ಬರೇ ಕಳುವಿರುವ ಒಬ್ಬ ಹಿಂಸೆಯ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು
 ತುಳಕಿಸುವ ನನ್ನ ಹುಡುಗರ ಎದುರು ಯಾರ ಎಂಥಾ
 ಉಪದೇಶ ಒದರಿ, ಗಾಂಧೀ ಪಾಠ ಖರೆ ಮಾಡಲಿ ?

ನನ್ನ ಖರೆತನ ನಾ ಮರೆಯಲಿ ?

ಸಣ್ಣಂದಿನ ಗಾಂವರೀ ಸಾಲಿ ಮತ್ತೆ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ
 ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮಂಜಾಗುತ್ತದೆ.

೮ ಡಿಸೆಂಬರ್, ೧೯೭೩

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ...../೩೯

ಸವೈಂಬರದ ಬಿಸಿಲು

ಯಾಕೋ ಸಹಿಸಲಿಕ್ಕಾಗದ ಸವೈಂಬರದ ಬಿಸಿಲು
ಕಿಟಕಿ ಕಾಜನ್ನು ತೂರಿ ತೊಗಲ ರಂಧ್ರವ ಸೀಳಿ
ನೀಳ ಮೈ ಕಾಸುತ್ತದೆ. ಸಾವಕಾಶ.
ಚಿಂತೆ ಕಿಕ್ಕಿರಿಯುವ ತಲೆಯ ಬಿಸಿ;
ಸೆವೆ ದಟ್ಟಿಸುವ ಹವೆಯ ಬಿಸಿ;
ನಿದ್ದೆ ಬಾರದೆ ಮಗ್ಗುಲ ಬದಲಿಸುವ
ಆಕಳಿಕೆ ಬಿಸಿ

ಕವಿತೆಯ ಕರೆದು ಮರೆವು ಬೂದಿಯ ಕೆದರಿ
ನೆನಪ ಕೆಂಡವನ್ನೂ ದುತ್ತವೆ,
ಹೆರೆತ ಯೋಚನೆ ಎಣ್ಣೆ ಕರಗಿ
ಮಿದುಳ ಹಾಳೆಯ ವೇಲೆ ಹನಿ
ಬಿದ್ದು ಸುಮಾರು ಅಗಲ ಹಬ್ಬು-
ತ್ತದೆ ಅಪ್ಪಿತಪ್ಪಿ ನಿದ್ದೆ ಅಡರಿದರೆ :
ಭೂತಾಕಾರದ ಅಕ್ಷರ, ಕವಿತೆ ರೂಪಾಡಿ ಕಾಡುತ್ತದೆ.
ಸವೈಂಬರದ ಹಗಲಿಗೆ ಸಂತೆನಕ ಸೊಕ್ಕಿನ ಅಮಲು
ಮದ್ಯಾಹ್ನದ ನೀರವದಲ್ಲಿ, ಅಪ-
ರೂಪದ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಹೊದಿಕೆ-
ಹೊದ್ದು ವ ಆತ್ಮೀಯ ಹಕ್ಕಾ ಕಸಿ-
ಯುತ್ತದೆ : ಬಿಸಿ ಉಗುವ ತುಟಿಯಿಂದ
ಮುತೊತ್ತಿ ಜಪ್ಪಿಸಿ ಕೂತ ನಮ್ಮ ಪ್ರೇಮವ
ಭಂದಿಸುತ್ತದೆ; ಪುಲಕಿತ ಕ್ಷಣಗಳ
ಪ್ರಕ್ಷೋಭಿಸುತ್ತದೆ; ಬೆವರಿನ ಮೋಕ್ಷ-
ಕ್ಕಿ ಎಳಸುತ್ತದೆ ಮೈಯಲ್ಲಿ ರೇಜಿಗೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ.

ಕಾವೇರಿದ ತಲೆಗೆ ಸಹನೆಯ ಉಪಚಾರದ ಸಾಂತ್ವನದ ತಂಪೆರ—
ಚಲಾರೆ

ಪ್ರಸರಿತ ಮೈ ಹಸಿರಿಗೆ ಕಿವುಚುತ್ತದೆ
ಸಪ್ತೆಂಬರಕ್ಕೆ ಖಾತೀ ಧಾಡಿಯಡದಿದೆ.
ಖೂಳನಗೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನೋವಿನ ನೆರಳಾಟ
ಮುಚ್ಚಿ, ಗೆಲುವಿನ ಸೋದಿಗೆ ಪ್ರಲೋಭಿಸುತ್ತದೆ
ದಾಡ್ತಿ ನಷ್ಟು ಕುಡಿಸಿ ರೂಪಾಯಿಯ ದಿವಾಕಾ
ಮೆರೆಯುವ ಗುಂಗು ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಪ್ತೆಂಬರದಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆಗೆ ಎಳ್ಳೆಯಿಲ್ಲ
ಈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹುರುಪಿಗೆ ಕೊಂಬಿಲ್ಲ
ಹುರುಪಿರದ ಕವಿತೆಗೆ ವೀರ್ಯವಿಲ್ಲ
ವೀರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ನಾನೆಂಬ ನಾನು ಕೂಡ ಇಲ್ಲ

೧೨ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೧೯೭೩

ಹೀಗಾಯಿತು ಋತು ಸಂಹಾರ

ಅವಳು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಕಣ್ಣಿಂದ—ಕೀಲಿಕದೇ—ನೋಡು—
ವುದ ವ್ಯಸನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗಿಂದ ಅವನ ಮನ—
ಸೆಲ್ಲ ಮಂಗನೋ ! ಮಂಗನಾಟಕ್ಕೆ ಮರಳಾದ ಸಿಂಗನೋ ! !

ಅವಳು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೊ—
ದು ತದೇಕ ಯೋಚಿಸುವ ಚಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗಿಂದ
ಇವನ ಮೈಯೆಲ್ಲ ಕಾಮನೋ ! ಕಾಮಸುಟ್ಟುಳಿದ ಮುಷ್ಟಿ
ಮಾತ್ರದ ಬೂದಿಯೋ ! !

ವೈಶಾಖ ಮಳೆ ಸುರಿದು ದಿರುಸು ನೆಲವೆಲ್ಲ ಕೆಸರಾಗಿ
ಮಣ್ಣು ಹುಡಿಹುಡಿಯಲ್ಲಿ. ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುವ ಬಯಕೆ—
ಬಸಿರಾಗಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಮೆಟ್ಟಿದ ಇವಳ ಅಂಗಾಲೆಲ್ಲ ಮೈಲಿಗೆ !
ಮನಕೆಲ್ಲ ರೇಜಿಗೆ ! !

ಮಂಗನಾಟದ ಆ ಪರಿಯ ಆ ಸಂಭ್ರಮದ ಆ ಪೂರೆ
ಕಳಚಿ ಸಿಂಗನುಡುಗೆಯೂ ನಿಧಾನ ಉಚ್ಚ ತೊಟ್ಟ ತೊಡುಗೆಯೂ
ಕ್ರಮೇಣ ಬಿಟ್ಟು ರೊಪ್ಪನೆ ತುಪ್ಪುಳದ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನವುಚಿದರೆ—

ಹೊರಗೆ : ಹೊಂಡದಗಲದ ತನ್ನ ಆಗಸ ಬಾಯಿಗೆ
ಅಂಗೈ ರಪರಪ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಲಬಲಬೋ ಹೊಯ್ದು ಕೊಳ್ಳುವ
ಜೇಷ್ಠದ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ, ಮನುಷ್ಯನ ಕಾವ್ಯ ಅಥವಾ ಮದ್ಯಾಹ್ನ ಬಾಡಿ

ಸಂಜೆ ಪಕಳೆ ಉಡುರುವ ಹೂವೂ ಅರಳದ, ಬಯಲಿಗೇ
ತೆರೆದಿಟ್ಟ ವಸಂತೆಯ ಹೊಕ್ಕಳಲ್ಲಿ, ಕ್ರಮೇಣ ಹೊಕ್ಕಳ ಕಳಗ
ಎಂಥಾ ಬಿಸುಪು ಬೆಳ್ಳಿಂ ಬೆಳತನಕ ಬಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಹುರುಪು
ತರುವ ಗಾಢ ಜೊಂಪು ! !

ಸೆಳವಿನಿಂದ ದೂರ.....

ದೀಜಾರ ಆಡಿಸೋ ಗೆಳೆಯಾ
ಕರೆಯೋ ಹಗಲೆಲ್ಲ ನೆನಪಾದಿ ಉಳಿವ
ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಂಪುಗಾರಾದಿ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ
ಕೂಡಿ—ಕುಣಿವ ಆ ಗೆಳೆಯಾನ್ನ ಕರೆದು:

ಬಾರೋ ಬರದಿದ್ದರೆ ಎಳೆದು ತಾರೋ
ಕೊಂಕಿಸ ಬಲ್ಲೆನೋ ಹುಬ್ಬ, ಚಿವುಟೆ ತುಂಬಗಣ್ಣು,
ಮಾಂಗಾಲ ಸ್ನಾಯು ಎತ್ತಿ, ನಾದಿ ಹಿಂಬಡ ಏರಿಸಿ
ತೊಡೆ ನಡುರಿಸಿ ತಾಳಹಾಕಿ, ತಿರುವ ಬಲ್ಲೆನೊ ಅವಳ ಸೊಂಟ.

ತಿಗರಿ ತಲೆ ಇದು, ಮದ್ಯಾಹ್ನ ಕಚೇರಿಯಲಿ ಗರ ಗರ
ತಿರುಗಿದಂತೆ- ಈಗಲೂ ವನ್ನವಳೆಂಬ ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಈ
ಗೆಳತಿ ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಸಹಜ ಕೈ ತೋಳಿಗೆಟಕುತ್ತಲೇ
ತಿರುಗುತ್ತದೆ; ನಡಿಗೆ ಗಡಿಬಡಿಸುತ್ತದೆ; ಚಿಂತೆ ತಣ್ಣ ಗಾಗುತ್ತದೆ.

ದಿನದ ಬೇಸರಿಗೆಗಲ್ಲ
ದೈನ್ಯಕ್ಕಲ್ಲ ಎಂದೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ, ಈಗ
ಕಂಡೆನೆಂಬ ಹಪಾಪಿತನಕ್ಕಲ್ಲ.

ತಲೆಚಿಟ್ಟನ್ನಿಷ್ಟು ಈ ಸಂಜೆ ಈಕೆ ಸಿಕ್ಕಳಲ್ಲ ಈ
ಹೊತ್ತು ಮರತಂತೆ ಮಾಡುವ ನಾಟಕ:
ಲವಲವಿಕೆಯ ಕುಣಿತ
ಮುಖವಾಡವಿಲ್ಲದ ನಟನೆ

ಗೆಲೆಯಾ ದೀಟಾರ ನುಡಿಸುವುದಿನ್ನು
 ಸಾರುವುದೋ ಗೆಲೆಯಾ
 ಕತ್ತಲಲ್ಲೂ ಬೇಸರದ ಕಹಿಯಾಗಿ ಉಳಿವ
 ಈ ಹೊತ್ತೆಲ್ಲ ಕುತ್ತಿಗೆ ತವಕ ಕುಡಿದು
 ನನಗಾದಿ ಶಾಣಿಯದ, ಮೈ ಕೊಂಕಿಸದ
 ಇವಳ ಸಹವಾಸ ತಪ್ಪಿ ಸೋ ಇವಳ

ಉನ್ನತ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನತ್ತ ನೂಕೋ ಸೊಂಟ
 ಎಲ್ಲದ ಇವಳ ನೀನೆ ಒದೆಯೋ ಇವಳ
 ತೊಡೆತುಂಬ ಚುಟುಕು ಮುಳ್ಳಾಡಿಸಿ ನನ್ನ
 ಸಿಟ್ಟು ಸೆಡವುಗಳ ನೀನೆ ತೀರಿಸಿಕೋ ಗೆಲೆಯಾ,
 ಬರಬಾರದೋ ಗೆಲೆಯಾ ನನ್ನಂಥವನು ಇಲ್ಲಿ
 ಆಗಬಾರದೋ ಗೆಲೆಯಾ ನನ್ನಂಥವನಿರೀ ಪಾಡು
 ದೀಟಾರ ಗೊಟಾರವನ್ನತ್ತ ಕಿತ್ತಿ ಬೀಸಾಡೋ ಈಗ
 ನಾ ಹೋದ ಬಾದಿಲನೂ ನೀನೇ ಮುಚ್ಚಿ

ಹಾಗೇ ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಹಾಳು ಗೆಲೆತನಕ್ಕೂ
 ಹಾಗೇ ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಹಾಳು ಗೆಲೆತನಕ್ಕೂ
 ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಹಳಸು ನೆನಪಿಗೂ ಕಲ್ಲು
 ಹಾಕೋ, ನೀನೇ ಕಡೆತನಕ ಮಣ್ಣು ಮಾಡೋ.

೨ ಮೇ, ೧೯೭೩

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ...../೪೪

ಗದಗುಟ್ಟಿ ಬಂತು ಸೆಳೆದು ಮಿಂಚುತ್ತ ಬಂತು ಕಾಡು—
 ಮೇಡೆಲ್ಲ ಮೆಟ್ಟುತ್ತ ಬಂತು ಅತಂಕ ಸೀಳುತ್ತ ಕಡಿಯುತ್ತ ಬಂತು
 ಕತ್ತರಿಸಿ ನಿಂತು ಬೋಳಿಸುತ ಹೊಟ್ಟೆ ಗಿಲ್ಲದವರ ಗೋಳಿಸುತ
 'ಅಬಬಾ'
 ಎನಿಸುತ್ತ ಬೊಟ್ಟು ಕಚ್ಚಿಸುತ ಅದೋ ಬಂದೆ ಬಂತು 'ನಿನ್ನ
 ಕಬಳಿಸಿತೇನೋ ?
 ತಾ ಮೂತ್ರ ಎದೆ ಸೆಟಿಸಿ ಸಾಧಿತೇನೋ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಿರಲು
 ನಾನು—ನೀನು ?

ಮತ್ತೆ ಹೊರಟಿತೂ ಅತ್ತ ಬಂದಿತು ಬಿಡೂ ಮತ್ತೆ ಇತ್ತ ಮೈ
 ಮಲೆತ
 ನನ್ನ ಕಾಡನ್ನ—ಮೇಡನ್ನ ನಿಂದಿಸುವ ನಾಡನ್ನ ಕಬಳಿಸಿ ನಕ್ಕೀತು
 ನಮ್ಮ ನಳಸೀತು ಗೋಳು ಹಿಡಿಸೀತು

ಬಂತಪೋ ಬಂತು ಈಗ ರೊಚ್ಚಿ ನಿಂದಲೆ ಬಂತು ಹೊಟ್ಟೆ ಒಗಿ-
 ಯಲು ಬಂತು
 ನಿಂತ ಕಾಲನ್ನೇ ಮುರಿಯ ಬಂತು ನೆಲವ ಸೀಳಲು ಬಂತು
 ಓಡಲಲ್ಲಿಗೆ ನಾನು ?
 'ಓಡುವಿರಲ್ಲಿ ನೀವು?' ಎಂಥಾಗತಿ ವಕ್ಕರಿಸಿತಲ್ಲಾ ! ನಾಚಿಯೇ ನಾವು
 ಗಬ್ಬಾದೆವಲ್ಲಾ ಭೀತಿಗೇ ಮುಪ್ಪಾದೆವಲ್ಲಾ ತಲೆ ತುರಿಸಿ
 ಬೋಳಾದೆವಲ್ಲಾ
 ಹೋಯಿತಲ್ಲಿಗೂ ನಮ್ಮ ಕೆಚ್ಚೆ ದೆಯ ಹರಯ ?

೩

‘ಚಿಂತಿ ಕಡಿಯಿತು ಬಿಡೋ’ ‘ಈ ಗದ್ದಲದಲ್ಲೇ ಹೊಟ್ಟೆ
ಬಿರಿಯಿತಲ್ಲೋ ?

ರುಂಡವೇ ತುಂಡಾಯಿತಲ್ಲೋ ಮುಂಡದಿಂದ !

ಕೂತ ಕೂತಲ್ಲೇ ಮೈ

ತತ್ತರಿಸಿತಲ್ಲೋ ಎತ್ತರಾಗದ ಶಸ್ತ್ರ ಕೈ ಕತ್ತರಿಸಿತಲ್ಲೋ ?

ಮುಳುಗಲೆನೋ, ಗುಡುಗಿನಾರ್ಭಟದಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು ಪುಡಿಯಾಗಲೇನೋ !

ರಾಡಿ ರೊಡ್ಡು ಗಲೇನೋ ? ಮತ್ತದೋ ನೆನಪಿಸಿ ಬಂತು

ಧೋಧೋ ಗುಂಡಿ

ತೋಡವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲುವುದು ಹಾಗೆ ಹಳ್ಳವಾದಿ ಎಂಥಾ

ಸಮೃದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತ

ಬಂತಪಾ ! ನಿಂತಿಲ್ಲಿದೋ ಈಗ, ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಹೆದರಿ ಕಂಗಾಲಾದ

ಬಡ ಹುಡುಗನಂತೆ

೪

ಇನ್ನೇನು, ಇಂಗುವುದೆ ಕೆಲಸ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಮಣ್ಣಿನಾಳದಲ್ಲಿ ಲಗ್ಗೆ
ಹಾಕುತ್ತ

ಅತಳ ವಿತಳ ಪಾತಾಳ ರಸಾತಳ ತನಕ ಹನಿ ಹನಿಯಾದಿಳಿಯುತ್ತ

ನೆಲದ ಒಂದಿನ ಆ ಆವೇಶ, ಕೂಗಾಟ, ಚೀರಾಟ

ಬೈದಾಟಗಳಿಲ್ಲದೆಯೇ

ಇಂಗುವಾಟ ನಮ್ಮ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಹೆಳರಿಲ್ಲದೆಯೆ ರಟ್ಟಿ ಮಾರಿತದಲ್ಲಿ

ಹಿಂಡಿ, ಒಣಗು ಹಾಕುವಾಟ, ಬತ್ತಲೆಯಾಟ ದಿರಿದಿರಿ ಬಗಿರಿಯಾಟ.

ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾ ಲೆಯಾಟ ಕಾಣದಾದಾಗ ಸೊನ್ನೆಯಾಟ

ಕತ್ತಲೆಯಾಟ

ಕಿವುಡರಾಟ ಕುಂಟಾಟ ಸಣ್ಣಾಟ ದೊಡ್ಡಾಟ ಬಯಲಾಟ.....

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ...../೪೬

೫

ನಿಜದ ಎದುರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಆಟದ ಗತಿಯೂ ಹೀಗೇ—
ಎಲ್ಲ ಆಟದ ಎಲ್ಲ ನೋಟದ ಗುರಿಯೂ ಹೀಗೇ—ಏನೋ ?
ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು

೨೩ ಜುಲೈ ೧೯೭೩

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾಚ...../೪೭

ಆಸಕ್ತಿಯೋಗ — ಅನಾಸಕ್ತಿಯೋಗ

ಆಸಕ್ತಿ :

ರಹಸ್ಯವಾರ್ತೆಯ ಒರೆಯ ಬಂದೆಯಾ ? ಬಾ ಕೂಡು
ಆ ಪಾಟೀಕಲ್ಲು ಹೊಲಸು. ಧೂಳು ಮೆತ್ತಿರಬೇಕು. ತುಟಿ
ಪರ್ತುಳಿಸಿ ಊದು. ಹಾರಿ ಹೋದೀತು ಧೂಳು ಈಗ ಕೂಡು.

ಕೂತೇ ಬಿಟ್ಟೆಯೇನು ? ಕೂಡುವುದಕ್ಕೂ ಶಿಸ್ತಿದೆ, ನಿಯತಿದೆ.
ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟಾಗಿ ಕೂತರೆ 'ಊಟಕ್ಕೇ ತಯಾರಾದನೇನೋ?'

ಎಂದು ಕೂಡಿಸಿ-
ದವ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದಾನು. ಕೂತದ್ದು ಕೂಡಿಸಿದವನಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಕಾಣಬೇಕಲ್ಲ!

ಹರಿಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಅದೂ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ವಿ.ಳ್ಯಗಳು ಓಣಿ ಇಕ್ಕಿಲ-
ದಲ್ಲಿ ಕೂಡುತ್ತಾವಲ್ಲ, ಮುಖಕಿಂಪಗೆ, ನೀರು ಬಳ ಬಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ-ಹಾಗೆ
ಕೂತೀಯೋ. ಯಾವುದೇ ಗಳಿಗೆಗೆ ಎದ್ದೊಡುವವನಂತೆ, ಕೂಡಿಸಿದವನ

ಭಿಡೆ-ಮುರವತ್ತಿಗೆ ಒಳಗಾಗದವನಂತೆ, ಕೂತಜಾಗಿಗೆ ತೆಗ್ಗು ತೆವರಿ
ಬೀಳದಂತೆ, ಆಯ ತವ್ವದಂತೆ, ಅಮಾತ ಕೂಡುವ ಗತ್ತು ಇದೆಯಲ್ಲ,
ಅದು ಈ ವಯಸ್ಸಿಗೆ, ಯಾರೋ ಕೆಟ್ಟದ ನಿನ್ನ ಕಿಮ್ಮತ್ತಿಗೆ ಸರಿ
ಹೋಗದ ಮಾತು

ಇವೆಲ್ಲ ಫಾಲತೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆ, ಅಪಾಯದ ಪರಿತಾಪಗಳ ನೆವಟಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು
ಕಣ್ಣನೋಟದ ನೇರ, ಅವಿಚಲಿತ ಹುಬ್ಬುಗಳ ನಡುವೆ ಒತ್ತಿ ಇಟ್ಟು
ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತನ ಹಾಗೆ ಕೂಡು ನನ್ನ ಪುರಾ ಮರೆತು, ನಿನ್ನ ಮಾತ್ರ
ನೀ ನೆನೆದುಕೋ.

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ...../೪೮

ಅನಾಸಕ್ತ :

ಮುದಿಯಿತೇನಪ್ಪ, ಪ್ರಬಂಧ ಶೈಲಿಯ ಉವಾಚ ?

ರಹಸ್ಯ ವಾರ್ತೆಯನು

ಕೇಳಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆ, ನಿನ್ನ ಹಿತ್ತಾಳೆಯ ಕಿವಿ ಅಗಲಿಸಿ ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಅನಿಸಿ
ಆದಿಂದ ನೀ ಖಡೀ ನಿಂತದ್ದು ? ನಾ ಕೂತೆ ಈಗ ನಿನ್ನದೇ ಪಾಳಿ—

ಎದ್ದೇನಿಲ್ಲ. ನಿಲ್ಲುವ ಪೋಜುಗಳ ನಾ ಕಲಿಸ ಬೇಕೇನು? ನಿಂತರೆ ನಿಲ್ಲ-
ಬೇಕಯ್ಯ, ನರ ಚಟ ಚಟ ಅನ್ನಿಸಿ, ಸೆಟೆದು. ಆದಿಗ ಆರಾಮಕ್ಕಾದಿ
ಕಾಲು ಕಿಸಿದು ಕೈಗಳನ್ನಿಳಿ ಬಿಟ್ಟು ಪ್ಯಾಂಟಿನಲ್ಲಿ, ಇದ್ದರೆ ಚಿಲ್ಲರೆ ತಡಕಿ
ತಡಕಿ ಎಣಿಸಬೇಕಯ್ಯ. ವಂಚನೆಯ ಗುಣಸಬೇಕಯ್ಯ ಅಥವಾ ಖಾಲಿ
ಕಿಸೆ, ಮುಷ್ಠಿಯಿಂದಬಿಟ್ಟಿ ತಿಂಗಳ ಕೊನೆ ದಿನಗಳ ಬುಕ್ಕಡತನ

ಮುಚ್ಚಬೇಕಯ್ಯ ನಾ ತಂದ

ವಾರ್ತೆಯ ಹುರು ಹುರು ನಿನ ಒಳಗನ್ನೂ ತುರಿಸ ಹಚ್ಚಿದ್ದು ಇದಕ್ಕೇ
ಅಲ್ಲವೇನೋ ? ಸುದ್ದಿ ಒರೆಯುವುದಕ್ಕೇನೋ, ಈ ದಿನ ಮಾನದಲ್ಲಿ ?
ಮಲಿದಿದಾಗೋದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸದಾ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ನಾ ಹೇಗೆ

ಕೂತರೂ ಅಪ್ಪೆ, ನೀ ಹೇಗೆ ನಿಂತರೂ ಅಪ್ಪೇ ಮಾತಿನ ಸೂಜಿಗಲ್ಲು
ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ದೆವ್ವದಂತೆ ಧುತ್ತೆಂದು ಬಂದು ಎಳೆಯು
ತ್ತದೆ : ಧ್ಯಾನ ಮೌನ ಏಕಾಂತಗಳ ಭಂದಿಸುತ್ತದೆ. ರಹಸ್ಯ ಭೇದಿಸಿ
ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳ ಅಪಮಾನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಳು ಮೇಲೆ ಏನಿದೆ ಬರೇ ಹರಟಿದರ?

ಸಿಂಗಲ್ ಚಾ—ಕಾಫಿ ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ಉದ್ರಿ, ಸಿಗುತ್ತದೋ ಪತ್ತೆ
ಹಚ್ಚೋಣ, ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಲೆದಲೆದು ಉದ್ರಿ ಸಿಕ್ಕರೆ ನನ್ನ-ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯ
ಸಿಕ್ಕಪ್ಪು ಸೆಡ್ಡೋಣ ಉದ್ರಿ ಒದುಕನ್ನ ವೊಳಹಾಕಿ ಆಳಿಯೋಣ.

೫ ಆಗಸ್ಟ್. ೧೯೭೩

ಅಲ್ಲವು ಪ್ರಭುವಾದ...../೪೯

ನಿನ್ನ ಗುರುತಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮನೆ ವರ್ಣನೆ

(ಒಂದು)

ಒಂಬ ಚಹರೆಯ ವರ್ಣನೆಗೆ ಮಾತು ಬೇಕು
ತುಂಬ ಕಡಿಮೆ ಸಾಕು ಪಕ್ಕಾ ಮಾತು ನಾಕು
ಮನೆಯ ಗುರುತಿನ ವರ್ಣನೆಗೆ ಮಾತು ಬೇಕಿಲ್ಲ
ಬೇಕು ನಕಾಶೆಯ ಕಲ್ಪನೆ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರದ ದಿಗ್ ದರ್ಶನ

ಸಿಟಿಯಂತಹ ರಾಕ್ಷಸನ ಅಂಗಾವತಾರದ ಅಕರಾಳ
ವಿಕರಾಳ ವಿಸ್ತರಣೆಯ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಮನೆ
ಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚಿಗೆ ಮೊಲವಾದಿ
ಆ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಪೂರೆ ಬಿಚ್ಚಿದ ಹಾವಾದಿ ತಣ್ಣಗೆ

ನನ್ನ ಆಗು—ಹೋಗುಗಳ ಕನಸಿರುತ್ತ ನನಸಿಗಾದಿ
ಹಾರಯಿಸುತ್ತ ನಡುನಡುವೆ ಒಂಟಿತವದ ಇರುವಿಕೆಗೆ ಬೇಸರಿಸಿ
ಅಕಳಿಸುತ್ತ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಅಗದೇ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಗಳಿಗೆ
ಶೂನ್ಯವಾದದ್ದಕ್ಕೆ ಅಶಂಕಪಡುತ್ತ 'ಬಂದೇ ಬರುವನಿವ'ನೆಂದು

ನನಗಾದಿ ಹಾದಿ ಅಳೆಯುತ್ತ ಕೂತಿರುವ ನಿನಗೆ ನಿನ್ನ ಮನೆ
ಗುರುತಿಗೆ ನೀನಿತ್ತನಕಾಶ ರಹಿತ ವರ್ಣನೆ ಮರೆತು ಬೀದಿ—

ಅಲೆಮಾರಿಯಾದ ನನ್ನ ಪಾಡೇನು ಗೊತ್ತು ? ಆ ಪಾಡಿನ ವರ್ಣನೆ
ಗೆ ನಿಂತೆನೆಂದರೆ—ನಿನ್ನ ಮನೆ ಗುರುತಿನ ನಿನ್ನ ಅಪ—
ರೂಪ ವರ್ಣನೆ ಇನ್ನೂ ಮರೆವಾಗುತ್ತದೆ ನಿನ್ನ ಮನೆ ಆಸು-ಪಾಸಿನ
ರಸ್ತೆ ತಿರುವು ಚೌಕ ಕಟ್ಟಿಯ ಗುರುತುಗಳೆಲ್ಲ ದಂಡ ಕಾರಣ
ವಾಗುತ್ತವೆ

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ...../೫೦

ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಸಿಟಿಯ ಈ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದ ಈ ಗೋಜಲೊಂದೂ
ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಹಬ್ಬಿಸುತ್ತಿತ್ತು, ಸುತ್ತಾಡುವ ನಿರರ್ಥಕ ಗೂರಿಯ
ರಸ್ತೆಯೊಂದೂ ಸದಾ ಬಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಏಕತಾನದ ಉರಿಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು
ಧರಿಸುವ
ರಾಕ್ಷಸೀ ಮನೆಯೊಂದೂ ಆ ನನ್ನ ಆ ಸಣ್ಣ ಆ ಸರಳ ಊರಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ

ಹಾಗೇ ನನ್ನ ಮನಸೂ: ಸಾವಿರ ಆತಂಕ ತಳ್ಳಂಕ ಚಡಪಡಿಕೆ
ದಟ್ಟಿಸಿದ್ದ ಗೊಂದಲದರೂ ಮುಚ್ಚಿದ ಬಾದಿಲಲ್ಲಿ ಭದ್ರಕಿಟಕಿಯಿಲ್ಲ
ತೆರೆದಿಟ್ಟ ವೆ ನೋಡು—ಗಾಳಿ ಮೋಡ ಸಿಡಿಲುಗಳೇ ಏಕೆ, ಮಿಂಚು
ಭಕ್ತಿಂದರೂ ಹೊರಬರುವಂತೆ, ಎದೆಯ ನಿಶ್ಚಲ ದೃಢಪಡಿಸುವಂತೆ.

(ಎರಡು)

‘ಇಂಥಾ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯ ಬಿಸ್ಕಿಡು ಇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಬಲಕ್ಕೆ
ಕಾಣುವ ಉದ್ದಾನದ್ದ ರಸ್ತೆಯ ಗುಂಟೆ ಅವಿಚಲಿತ ನೇತ್ರನಾಗಿ
ನನ್ನ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು: ಹಾಗೆ ಸೀದಾ ನಡೆಯುವುದು
ಸುದೀರ್ಘವೂ ತಲೆ ನೋವಿನದೂ ಕಾಲ್ ದಣವಿನದೂ ಆದೀತು....’

ಆಯಿತು ನಿನ್ನ ವರ್ಣನ ಶಕ್ತಿಯ ಅಪೂರ್ವತೆ ಕಾವ್ಯದಂತೆ ಬೆರಗು
ಪಡಿಸಿತಪ್ಪೆ: ನನ್ನ, ನಿನ್ನಂತೇ ಯೋಚಿಸ ಹಚ್ಚಿ ನನ್ನ

ಈ ಉದ್ದಾನದ್ದ ದ
ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕುಬ್ಜಗೊಳಿಸಿತಪ್ಪೆ: ಹಾಗೇ ನಿನ್ನ ಭೌತಿಕ ಕುಬ್ಜತನ—
ದೆತ್ತರಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಆಕಾರವನ್ನು ಇಳಿಸಿ, ಎಕಾರ ಮಾತ್ರ ಹಚ್ಚಿಸಿತಪ್ಪೆ.

ಏಕಾಏಕಿ ಹೀಗೇಕಾದನೆಂದು ವಿಸ್ಮಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮನೆಯ , ಅಸು-
ಪಾಸುಗಳನ್ನ ಮೂಸಿಸುತ್ತ ನವಿರಾದಿ ಯೋಚಿಸಿ ನಿರುತ್ತರದ

ಗೊಂದಲದಲ್ಲ

ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಫಲಕ್ಕಾದಿ ತಡಕಾಡುತ್ತ ಎದೆಯಾಳದಲಿ ಚಿಂತಿಸಿದೆ:
ಏನೂ ಬಗೆ ಹರಿಯದೆ ಈ ಅಳ್ಳಕಿನ ಮನಸ್ಸಿನ ತುಂಬ ಒದ್ದಾಡಿದೆ.

ಬಹುಶಃ ನನ್ನ ಕಾಲಿನ ಪುಣ್ಯ: ಅರಸುವ ಬಳ್ಳಿಕಾಲ ತೊಡಕಿತು
ಆ ಗಳಿಗೆ ಹುಷಾರಾದ್ದೆ ನಲ್ಲ, ಎಡವಲಿಲ್ಲ

ಮುಗ್ಧರಿಸಿದ್ದರೂ ನೀನಿದ್ದೆಯಲ್ಲ, ಎತ್ತಿ ಅನಾಮತ್ತು ಮಂಡೆ
ಒರೆಸಿ ಗಾಯಕ್ಕೆ ಉಪ್ಪೊರಸುವ ಬದಲು ಮಾತಿನ ಮುಲಾಮು

ಲೇಪಿಸಲು!

ಹಾಗೆ(ನಾಗಲಿಲ್ಲ ಇರಬೇಕೆ. ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯ ಸುಸೂತ್ರ ಬಂದು

ನಿನ್ನೆದುರು ಕೂತೆನಾದರೂ ನಿನ್ನ ಚಾಕ ಚಕ್ರದ ಅಪೂರ್ವ

ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿಯಾಗದೆ ಕಾಲ ತೊಡಗಿಸದೆ ಶಿಸ್ತಿನ ಮಾತು ಬಗೆ-

ಹರಿಸಿ ಗತ್ತಿನ ಮಾತೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಂತೆ ಅಡಿ ನಿನ್ನ ಮಾತು ನಿನ್ನಲ್ಲೇ ಉಳಿಸಿದೆ

ಎಲ್ಲಾ ಮಾತು ಹಾಗುಳಿಯಲಾರವು ಗೆಳತಿ ಮಾತಿನ ಪರಂಪರೆ

ಸುಖಿ ಲೋಲುಪ್ತವಾದಷ್ಟೇ ಪೇಚಿನ ಅನಿವಾರ್ಯ ಬಲೆಯೂ ಹೌದು:

ನೀನು ಸೆಳೆಯುವ ವೊಡಲೇ ನಾನೇ ಬಲೆ ಬೀಸಿ ಒಗ್ಗಿದು ನನ್ನ

ಕಾಲನ್ನೇ ತೊಡಕಿ, ಕೈಯೂರಿ, ಕೈಮುರಿದು ಮಂಡೆಯೂರಿದನಿನ್ನೆದುರು:

ಕೂತವನ ನೀ ಒಲಿಸಲಾರೆ ? ವೊನಚು ಮನಸಿನ ಈಟಿಯಿಂದ

ತಿವಿಯಲಾರೆ ? ನಿನ್ನ ಸ್ನಿಗ್ಧ ಕ್ರೌರ್ಯಕ್ಕೆ ಏನೆನ್ನಲಿ? ನನ್ನ ಸುತ್ತ ನೀ

ಹಬ್ಬಿಸಿರುವ ಈ ಅಪ್ಪಾಯಮಾನದ ಸ್ನೇಹ, ಸುಮ್ಮನೆ ಹೊಗಳಿ ಪೂಜಿಸು

ವಂಥದ್ದಲ್ಲ. ನೋಡು, ಈಗ, ನೀನೆಂದರೆ ನನ್ನ ಅಹಂಕಾರದ

ಅಮೂರ್ತರೂಪ.

೧೨ ನವಂಬರ್ ೧೯೭೪

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ...../೫೨

ಇಷ್ಟತೃಂಟಿರ ಹೊತ್ತು

ಪರದೆಯ ಮರೆಗೆ ಈಗಷ್ಟೆ ಸರಿದು
ಮರೆಯಾಯಿತಲ್ಲ ಮುಖ, ಎಂದಿಗೂ ಅಂತಃಕರಣಕ್ಕೆ
ಅಪರಿಚಿತವಲ್ಲ; ಒಳ ಚಹರೆಯಂತೂ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ
ಅಪ್ರಾಯವಾದನ ಈ ಜೀವಕ್ಕೆ

೧

ಕಾರಣವೇನೆ ಈಗಷ್ಟೆ ಮರೆತಿದೆ. ಕ್ಷಣ
ಕಾಣಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಸರಿದು ಮರೆಯಾಯಿತಲ್ಲ ಜೀವ,
ಮೂಡಿಸಿದೆ ನೆನಪಿಗೆ ವ್ಯಸನದ ಹಳದಿ ರೆಕ್ಕೆ

೨

ಗಗನಮುಖ ನಿರಾಳ ಹಾರಬೇಕೆಂದರೆ ನೋವು
ಚಿಗುರಿ ವರ್ತಮಾನದ ಹಸಿರೆಲೆಯನ್ನು
ನಾಳೆ ಹಣ್ಣು ಗುವ ತಿಳುವಳಿಗೆ ಮಿಡಿಯನ್ನು
ಮೆತ್ತಗೆ ಚಿವುಟೆ ಮುರುಟದೆ
ನೆನಪಿನ ಲವಲವಿಕೆ

೩

ಕಾರಣ ಪರಂಪರೆ ಯೋಚನೆ ಜರಡಿಯಲ್ಲಿ ಜೊಳ್ಳು
ಕಾಳಾದಿ ಉದಾರಿ ಎಲೆ ಹೂ ಕಾಯಿ ಹಣ್ಣುಗಳಿಗಾಗಿ
ಕಾತರಿಸಿ, ಎಷ್ಟೆತ್ತರ ಬೆಳೆದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವ್ಯಕ್ತ ಪೊಳ್ಳಾಗಿದೆ
ಕಾಂಡದ ತುಂಬ ಪೊಟರೆಯಾದಿ

೪

ನೆನಪಷ್ಟೆ ನಿಜ ?

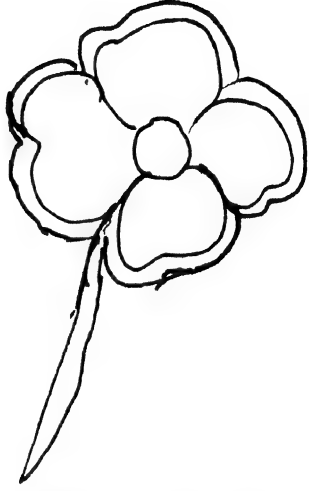
ಅಂದೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮುಖ ಇಷ್ಟು ಮುಖಾಳವಾದಿರಲಿಲ್ಲ
ಗೆಳತಿ, ಇವತ್ತು ಕಳೆ—ಕೊಳೆಯಾಗಿ ನಂಬಿಕೆ—
ವಂಚನೆಯಾಗಿ ರೂಢಿ ರೀತಿ ರಿವಾಜು ಪರದೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

೫

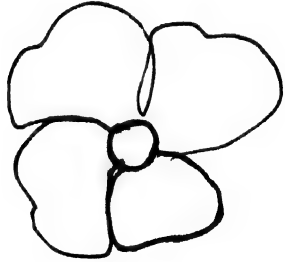
ಅಲ್ಲವು ಪ್ರಭುವಾದ...../೫೩

ಇವತ್ತೆಂಟರ ರಣ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ
ಪ್ರೇಮದ ಹುಣ್ಣು ಪೂರ್ತಿ ಒಡೆದು ಅಂದೆ ಕಂಡ ಮೂವಿವಪವ್ವ
ಪಳೆಯುಳಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.
ಅಂತಃಕರಣ ತಲಮಳಿಸುತ್ತದೆ.

೧೨ ಮೇ, ೧೯೭೫

ಪ್ರಯೋಗ : ಮೂರು

ಕಣ್ಣಿಗೆಡ್ಡುಡೆಯುವ ಕೆಂಪರಂಜಕದ ಡಬಗಳ್ಳಿ
 ಹಣ್ಣಿಗೆ ಮೈತುಂಬ ಜಿನುಗು ಸುಂಕಕ್ಕೆ
 ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಈಕಳ್ಳಿ ಮುನಿಯುವದಿಲ್ಲ; ಬೆರಳ ಸೋಂಕಿ
 ಭಗಭಗ ಉರಿ ಅಂಗೈ ತುಂಬ
 ಲಬಲಬ ಹೊಯ್ದು ಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ

ಥಕಥಕ ಬಡಿದು ಕಾಲು ಕೈ, ವಿವಿಧ
 ಮಣಿತಗಳಲ್ಲಿ ಮೈ ಕುಣಿಸಬಹುದು
 ನಾಚಿ ನೀರಾಗುವಂತಿಲ್ಲ

ಕರಕುಶಲವಸ್ತ್ರ ಹೊಟ್ಟೆ ಜಿನುಗು ಸುಂಕಕ್ಕೆ
 ಮುಚ್ಚು ಮರ್ಯಾದೆ ನೀಡಿ
 ಮೆತನೆಯ ಸಿಪ್ಪೆ ಸುಲಿದರೆ—

ಪೇಟೆಯ ಯಾವ ಹಣ್ಣು ನಿಂತ ಈ ಡಬಗಳ್ಳಿ
 ಕಡಿಮೆ ರಾಚಿ ?

ಬಿಡಿಸಿದ ಅಂಗೈ ಭಗಭಗ ಉರಿದರೂ ಚಪ್ಪರಿಸಿದ
 ನಾಲಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಅಪ್ಪಟ ಶುಚಿ !

ಕವಿತಾ ಗೋಷ್ಠಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ

ಆರಂಭಶೂರತ್ವದ ಈ ಕವಿತಾ
ಗೋಷ್ಠಿಗೆ ಬಂದ ಮಹನೀಯರೆ ಮಹಿಳೆಯರೆ ಶರಣಾ.
ಮಾನ್ಯರೆ ನೋಡಿದಿರಾ ಅಲ್ಲಿ ಆ ಜನದಟ್ಟಣೆ
ನೆರೆದವರ ಅಚ್ಚರಿಯ ಆ ವರ್ತನೆ !
ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಪಕ್ಕಾ ಲೆಕ್ಕ ಎಷ್ಟೇ ?
ಕೇಳಬಾರದು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ. ಯಾರಿದಿದೆ ಹೊತ್ತು, ಖಾನೇಸುಮಾರಿಗೆ ?
ನೂರು ಹೆಚ್ಚು ನೂರು ಕಮ್ಮಿ, ಇದ್ದಾರು ಸಾವಿರರಡು
ಸಾವಿರ ಮೂರು.....

ಸಹೃದಯರೆ ಸ್ವಾಗತವು ನಿಮಗೆ ಸುಸ್ವಾಗತವು
ಧೂಳು ಜಾಡಿಸಿ ಎದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಗೋಣತ್ತಿ
ನೋಡಿರಿ—ಇದೋ ಸಂಭ್ರಮದ ಕವಿಗಡಣ
ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತ : ಮೂಕವಿಸ್ಮಿತ ಸಭಾಂಗಣ !
ಈಗ ಕೇಳಿ ನಮ್ಮ ಪರಿಚಯ ಭಾಷಣ

ಇದೋ, ಇಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವ, ಅಶ್ವೀಲದ ಗೊಡ್ಡು ನಿರ್ಬಂಧಗಳ
ಕೆಸರಗಾಲಿಂದ ಒದ್ದ ಈ ಕವಿಯ ಪರಿಚಯ ನಿಮಗಿಲ್ಲವೆ ?
ತಡೆಯಿರಿ, ಸುಮ್ಮನೆ ಕೈ ಕಾಲಾಕಿ, ನಮಸ್ಕರಿಸಿ 'ಹಳೆಮಂದಿ'
ಅನಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ
ಬೇಡಿರಿ. ನೋಡಿಯೂ ನೋಡದಂತುಳಿದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು,
ಹೆಮ್ಮೆ ಹುಟ್ಟುವುದು
ಅವನಿಗೆ ಒಳಗೊಳಗೇ; ಕೊಡು ಮೂಡುವುವೆರೆಡು ಎಳೆಯ
ನೆತ್ತಿಳು ಮೇಲೆ

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ...../೫೭

ಸ್ವಲ್ಪ ಮಗ್ಗಲಾಗುವಿರಾ ಈಗ ? ಜನಜಂಗುಳಿಯ ನಡುವೆ, ದೋ
 ತೂರಿ ಬರುತ್ತಿರುವ
 ನಿನ್ನ ಮನ್ನೆಯ ನಮ್ಮ ನವಸಂವೇದನೆಗೆ ಪುರಾಬಾತಿರುವ
 'ಕವಿಡುಮ್ಮ'

(ನೋಡಲಿಕ್ಕಷ್ಟೆ ನರ ಪೇತಲ!) ಸ್ವರ
 ಚಿತ ಕವಿತಾ ಓದಿ, ಇಂಪ, ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಇದ್ದ ಬಿದ್ದ
 ಸಂಕಟಗಳ ಒಮ್ಮೆ ನೀಗಲಿದ್ದಾನೆ

ಗಿಡ್ಡರೆ, ನೀವು ? ಯಾಕೆ ಭಡೆ ! ಸೆಟೆದದ್ದು ನಿಲ್ಲಿರಲ್ಲ !
 ಅದೋ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗುತ್ತಿರುವವ—'ವರ ಕವಿ'ಯ ಬಾಶಾಗೆಸಿ.
 ಗಾಳಿಗಲ್ಲಾಡಿಸುವ ಹುರುಹುರು ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಏಕಾಏಕಿ,
 ನಿಮ್ಮ ಬಾಲವನ್ನೇ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಕೊಡಿದರವನಿಗೆ ಹೊಸ
 ಸ್ವಾರ್ಥ-ಕೀರ್ತಿ
 ಮಸಾಲೆ ಮಿರಚಿ ಭಾಜಿ ಹುರಿಗಾಳು ಶೇಂಗಾಗಳ.

ಇಲ್ಲಿವನ, ನೀವು ಖರೇ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಿ—
 ದ್ದರೆ ಮುಖನೋಡಿ ಮಣಿ ಹಾಕಬಾರದು.
 ಕೆಂಡ ಮೀಸೆಯ, ಬಿಚ್ಚು ಗತ್ತಿಯ ಕಣ್ಣಿನ, ತೆರೆದ
 ಹಾವಿನ ನಾಲಗೆಯ ಈ
 ಆಮಿಷ ಖೋರನ ಚಹರೆಗೆ ನಿರ್ವಿಣ್ಣರಾಗಬಾರದು.

ಖಾತ್ರಿ ಇಂಪ ಕವಿತೆ ಓದುವದಿಲ್ಲ. ರಾಗ
 ಬದ್ಧ, ದನಿ ಏರಿಸಿ, ಹಾಡುತ್ತಾನೆ
 ಹಾಡಿ ಹಾಡಿ ಅಳುತ್ತಾನೆ
 ಕ್ರಮೇಣ ನಮ್ಮ-ನಿಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯತೆ ಅಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ...../೫೮

ಇನ್ನೂ ಹಲವರಿದ್ದಾರೆ ಸ್ವಾವಿ ,
 ಅರ್ಥ ನಾವೇ ಸರಿಸಿದ ಈ ಜರತಾರಿ ಪರದೆಯ
 ಹಿಂದೆ ಮುಕುರಿದ್ದಾರೆ : ಮುಖ ತೋರಿಸಿ ಪ್ರ-
 ಸಿದ್ಧರಾಗುವ, ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ತಲೆ-
 ತೂಗಿಸಲಾಗದೇ ಹಳಬರಾದ, ಹೊಸಬರಾಗಿಯೂ
 ಹಳಬರ ಹರಕ. ರೂಮಾಲಿನಲಿ ತಲೆ ಮರೆಸಿರುವ
 ಆರಂಭ ಶೂರತ್ವದ ಕನಿವರೇಣ್ಯರು
 ಅವರನ್ನೂ ತೋರಿಸೋಣ ಬಿಡಿರಿ—
 ಸ ಅವಕಾಶ
 ನಿಮದಿದ್ದರೆ ಅಂಥಾ ಸಂಯಮ.
 ನಮದಿದ್ದರೆ ಹಾಳು ಸಮಯ

೩೦ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೯೭೨

ಫ್ರೆಡ್ರಿಕ್ಸ್‌ನು ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿ-ಬಂದದ್ದು

(ಒಂದು ನೀರ ಗೀತೆಯು)

‘ಫ್ರೆಡ್ರಿಕ್ಸ್, ಫ್ರೆಡ್ರಿಕ್ಸ್, ಹೊರಟೆಯೇನೋ ಶಿಕಾರಿಗೆ,
ನಡೆದೆಯಾ ನೀ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ,
ದೂರ ದೂರ
ಜನವಿಡೂರ ವಿಪಿನಕ್ಕೆ, ಯಾರೂ ಇರದ
ಏಕಾಂತಕ್ಕೆ ?

ನಾನು, ಇವನು ನಿನ್ನ ಮಂದಿ
ಬಂಧು, ದಿಂಧು ಬಾಂಧವರು ನಿನ್ನ
ಹೊತ್ತು ಮೆರೆವ ಸಂಗರು

ನಮ್ಮ ಕೊಂಡು ಹೋಗದೆ, ಹೊರಟೆಯಾ ನೀ ಒಬ್ಬನೆ ?
ನೀ ಬರುವದಿಲ್ಲ ಸುಮ್ಮನೆ ೧೦
ತರುವಿ ಒಂದು ಬೇಟೆಯ
ನಿನ್ನ ಬೀಡಿಗೆ

ಬರುವೆ ನಿಲ್ಲೊ ನಾನು ಕೂಡ
ಹೋಗಬೇಡ ಒಬ್ಬನೆ
ಹೆಲಿಗೇರಿಸಿ ಗನ್ನನು
ಬೆನ್ನಿಗಂಟಿಸಿ ಬುತ್ತಿಯು

ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲೇ ಕಿರೀಟವು
ತಲೆಯ ಕಾಯಲು
ಸೊಪ್ಪು ಸದೆಯ ಕವಚವು
ಎವೆಯ ಮುಚ್ಚಲು

೨೦

ರಟ್ಟೆ ಬಲದಲಿ ನಂಬಿಕೆ
ಇರುವ ತನಕ ಬೇಕೆ,
ಇಂಥ ಸೋಗು, ಮುಖವ ಮುಚ್ಚಲು ?

(ಕಾಡಿನಂಗಳದಲ್ಲಿ)

ಕಳ್ಳ ಹೆಜ್ಜೆ ದಿಟ್ಟ ನಡಿಗೆ
ತೂಕ ತಪ್ಪದಂಥ ಜೋಕೆ
ಬಿರುಸಾದಿಸಿ ಅಳ್ಳದೆ
ಒರೆಸಿ ನಿಚ್ಚಳ ಕಣ್ಣು
ಹುಬ್ಬ ಕೊಂಕಿಸಿ, ಎವೆಯ ಪಿಳುಕಿಸಿ
ತೋಳ ಸಾಯುವ ಬಿದಿಯಂತ.....

ಬೇಗ ನಡೀ ಫ್ರೆಡಾರಿಕ್ಸ್, ಇಡು ಶಿಕಾರಿ ಅಟ
ಫ್ರೆಡಾರಿಕ್ಸ್ ೩೦
ದೂರವಿರುವ ಈ ಎಟಿನದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರದ
ವಿಕಾಂತದಲ್ಲಿ

ಓಡು ಓಡು ಮುಂದೆ ನೋಡು
ನಿನ್ನ ಓಟ
ಯಾರು ಬೇಟೆ ?
ಯಾರ ಬೆನ್ನು
ನಿನಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ?

ಓಡು ಓಡು ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡು ಎಲ್ಲ ನೋಡು
ತವಳಿ ಹರಿದು ಹಲ್ಲಿಯಂತೆ
ಹಲ್ಲ ಚಾಚಿ ಹಾವಿನಂತೆ

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ...../ ೬೧

ಕಾದು ನಿಲ್ಲು ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ: ಚಿಗರೆ ಬೇಟೆ ನಸೀಬಕ್ಕೆ ೪೦
ತೋರು ನಿನ್ನ ಪನ್ನಿಕೆ !

ಬೆನ್ನು ನೋವೆ ?
ತೈಲವಿದೆ—ನೀವಿಗೋ
ಪೊದೆಗೆ ಅನಿಸಿ ಆತುಕೊ.
ಹೊಟ್ಟೆ ಯಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳು ನೋವೆ ?
ಅಜವಾನವ ಜೀರ್ಣಿಸು
ಶವಾಸನದಲಿ ಮಲಗಿಕೊ

ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಭಿಡೆ ? ಛಾತಿಯಿಂದ ಮುನ್ನಡೆ.

(ದಟ್ಟಿದವಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಸ)

ಮಿರುಗುತ್ತಿವೆ ಕಾಜುಗುಂಡು
ಅದೇ ಬೇಟೆ ಚಿಗರಿ ಕಣ್ಣು
ಟಾರ್ಚ್ ಹಿಸುಕಿ ಅಂಜಿಸಿ
ನುಗ್ಗು ಬೇಡಾ ನೀ ಧಡಪಡಿಸಿ

೫೦

ಸಾವಧಾನ ಸಾವಕಾಶ ಸಹನೆಯೊಂದೇ ತಕ್ಕ ಮಂತ್ರ,
ಇದೇ ಬೇಟೆ ಸಹಜ ತಂತ್ರ,
ನೆನಿಸು ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪನ
ಅವನ ಗತ್ತು ಕೌಶಲ
ನೆನೆಯ ಬೇಡಾ ಬೆಡದಿಯ
ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಾ ಹುಡುಗಿಯ

ದಿಡಪ ಮರೆಯಾ ನೆರಳಿಗೆ
ಬೊಂಗೆ ಎರೆಯಾ ತಂಪಿಗೆ
ದಟ್ಟ ಪೊದೆಯಾ ಮರೆವಿಗೆ

೬೦

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ...../೬೨

ನುಸುಳಿತದೋ ಬೇಟೆಯು ನುಗ್ಗಿ ತೇನೋ ಜಿಂಕೆಯು

ಕಾಲಗೆಜ್ಜೆಯ ತುಂಡಿರು
ಗನ್ನು ಕುದುರೆಯ ಜಗ್ಗು ತ
ಹುರುಪೇಳುವ ಹೊತ್ತಿದು

ಅಲಲಲಾ ! ಏನೋ ಕಿಚ್ಚು !
ಗನ್ನು ಉಗಿದಾ ಬೆಂಕಿ ಕಂಡ !!
ಜಿಂಕೆ ಓಟಕೆ ಅದೇ ಗಂಡ !!!

ಎತ್ತು ಮೇಲಕೆ ಸತ್ತು ಬೇಟೆಯ
ಹತ್ತು ನಡೆಯೋ ಬೀಡಿಗೆ

೭೦

(ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಮನ)

ಫ್ರೆಡ್‌ರಿಕ್ಸ್ ಬಂದನು ಫ್ರೆಡ್‌ರಿಕ್ಸ್ ! ಅದೋ
ಬೇಟೆಯ ತಂದನು ಫ್ರೆಡ್‌ರಿಕ್ಸ್ !!

ಬೆರೀ ಬ್ಯಾಟೇ ಧೀರಾ | ನೀ
ನಮ್ಮಯ ಓಣೀ ಶೂರಾ
ಗೆದ್ದೇ ಬಂದಿಯೊ ಬೀಡಿಗೆ
ಸುದ್ದೀ ತಂದಿಯೊ ನಾಡಿಗೆ

ಬನ್ನಿರಿ ಬನ್ನಿರಿ ಲಲನೆಯರೇ
ತನ್ನಿರಿ ತನ್ನಿರಿ ಮಂಗಳ ದ್ರವ್ಯ
ಎತ್ತಿರಿ ಆರತಿ ಈ ಮುಖಕೆ
ಹಚ್ಚಿರಿ ರಕ್ತವ ಹಣೆಗೆ

೮೦

೧೯ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೯೭೫

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ.../೭೩

ಕುರುಚಲ ಪದ್ಯಗಳು

ಚಿಳುವೊಲದಲ್ಲಿ ಹಿಂಗಾರು

ಚಳಗಾಲದ ಹೊಸ್ಮಲದಲ್ಲಿ ಮೈ-

—ಚಾಚುವುದಿದು ಬಾಹರ್

ತೆರೆದು

ಸಿಂಪಡಿಸುತ ಉಗುಳು

ಇರುಳೊಂದರಲೇ ನಾಲ್ಕಾರು ಸಲ

ಭಲೆ ರತಿ

ಕೇಳಿ ನಿರತ,

ಕೊನೆ ಆಟದ ಬೆವರಿಳಿಸುತ ನಿಜ

ಸ್ವಲ್ಪಸದಲೇ ನಿಂತ

ಚಿಳುವೊಲದಲ್ಲಿ ಮುಂಗಾ

ಮೇ! ತಿಂಗಳ ಮಳೆ : ಮೈ-

—ಶಾಖದ ರೇ ಮೈ

ಬೆವರು

ಋತುಗಳ ಅರಸ ವ.

—ಸಂತ ತು' ಬರಿ

—ಗಾಲರಿ ಕರು

ಶ್ರೀಮತಿ ಪ್ರಭುವಾದ.

./೬೪

ಜಾರಿತ್ರ, ವೃ ಕವಿತೆಯೂ

ದೇಶಕ ಬೇಕು ಚಾರಿತ್ರ, ' ಕುಂಕುಮ ಹೇಗೆ ಹಾಗೆ
ಮುಶ್ಚೈದೆಯ ಹಣೆಗೆ !
ಕವಿತೆಗೆ ಬೇಕಿ ಛಂದೋ ಪ್ರಾಸಾ, ಸೂಳೆಗೆ ಹೇಗೆ ಹಾಗೆ
ಸೋಗಿನ ವಯ್ಯಾರಾ ?

ಅಭಿಪ್ರಾಯ

ಅ
ಮನೆ
ಯ
ಹರಯದ
ಹುಡುಗಿಯ ಮೆ
ಲೆ ನೆರೆಮನೆಯ
ಹದಿ ಹರಯದ
ಹುಡುಗನ ಕಣ

ತು

ಅವನತ ಮುಖ ಹುಡುಗಿ ಇನ್ನೂ ಮುಖ
ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿಲ್ಲ

ಕವಿ ತಾ ನೇದನೆ

ದೇ-
 ಸಾಯಿ
 ಕ ತ್ರಿಗೆ ಮುಟ ಕುಡಿ
 ದು
 ನೀ
 ಏರಿ ಸಿಗರೇಟು ಹಚ್ಚಿ ಸ್ವರ-
 ಚಿತಕವಿ
 ತಾ
 ನೀ
 ವೇದನೆಗೆ ತೊಡಗಿದನೆಂದರೆ
 ಕವಿ
 ತಯ ಮಾತು
 ಹೊಗೆ
 ಯಾಗಿ ಹವೆಯಲ್ಲೆ ಲೀನ
 ಲೀನ
 ಲೀನ

ಬೆಂಕಿ ತಲೆ
 ಸುಟ್ಟ ಬೆರಳೆ ಮಿಡುಕುವ ಕವಿ
 ತೆ ಬೆಳ್ಳಂ ಬೆಳತನ
 ಕ ಧಾರಾವಾಹಿ
 ನೀ
 ಇಳಿದು ಹೊರ
 ಬಿದ್ದು ರಸ್ತೆ
 ಗೆ ಆಡ್ಡಾ ದಿಡ್ಡಿ ಹರಡಾದಿದ
 ನಂದರೆ-
 ಸಿಟ್ಟಿನ ಟ್ರಕ್ಕಿನ
 ಡಿ ನುಚ್ಚು ನೂರು
 ದೇ
 -ಸಾಯಿ ಕವಿ
 ತಾ

ಒಂದು ಕರದ ನಸೀಬ

ಗೌಡ ಗೋಳಾ-
ಡಿ ಹೊರಳಾ
ಡಿ ಸತ್ತಾ
ಗೌಡಿ
ತಿ ಹೊರಳಾ
ಡಿ ಅತ್ತಾ
ಗೋಳಾ
ಡಿ ಮರೆತು
ದಿವಂ
ಗತ ಗೌಡ
ನ ಸಾಲಿಗೆ
ನ ತಲೆ-
ಯಲ್ಲಿ ಹಿತ-
ವಾದಿ ಬೆರಳಾ-
ಡಿಸಿದಳು

ಇನ್ನೊಂದು ತರದ ನಸೀಬ

ಲಕ್ಕಿಯಂಥಾ ನಸೀಬ
ವಾನ ಹುಡುಗ ಸುತ್ತ ಹತ್ತೂರಲ್ಲಿ
ಇನ್ನೊಬ್ಬಳಿಲಾ
ಇದ್ದರೆ, ಗೊತ್ತಿದ್ದವನೆ ಬಲ್ಲಾ
ಗುಡಾಣಿ ಎಜ್ಜೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯ
ಗಜಗದ ಸೃಜನ ಮೂದಿನ
ಬಿಳಿಯ ಮೆಳ್ಳು ಗಣ್ಣಿನ
ಲಕ್ಕಿಗೆ-
ಬೆನ್ನಿಗುತ್ತಿದ್ದ ಹೊಟ್ಟೆಯ
ಚೂಪು ತೆಳ್ಳನೆ ಮೂದಿನ
ಗುದ್ದು, ಕುಡ್ಡ ಕಣ್ಣಿನ
ಲಕ್ಕಿ
ಗಂಟು ಬಿದ್ದಿದ್ದಾನೆ
ಜೋಡಿ
ಎಂಥಾ
ಪಸಂದ !

ನನ್ನ ಮನೆ - ನನ್ನ ದೇಶ

ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಕಿಂಡಿ ಕಿಡಕಿ ಬಾಗಿಲುವಾಡವಿದ್ದರೆ—
ಮನೆ : ಅಂದರೆ ಸುನ್ಮವಸ್ಥಿತ ಬೀಡು

ಹೊತ್ತು ಹೊಸ್ತಿಗೆ ಗಂಟಲಿಗಿಳಿದ ಚಹ; ಹೊಟ್ಟೆ ತಣಿಸುವ ಊಟ—
ಉಪಹಾರ; ಮಕ್ಕಳಿ, ಮುಗ್ಧ ಹಟಮಾರಿ—

ತನ, ಉಡಾಳ ನಗೆ, ಕೇಕೆ, ಹಾವಳಿ ನಡುವೇ
ಪುರಸೊತ್ತು ಆದಾಗೆಲ್ಲ ಲವಲವಿಯಿಂದೋಡಾಡಿ
ಒಲವು ಚೆಲ್ಲುವ ಮಡದಿಯ ಸಹಜ ಸಹ—ಗಮನ.
ಎಲಾ ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒದಗುವ ಆಪ್ತಾಯಮಾನ.

ದೇಶವೆಂದರೆ ಹೀಗಲ್ಲ. ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಮೇಲಿನೆಲ್ಲಾ
ಸುಕುಮಾರ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ವರ್ಜಿಸಿ ಹೋದಾಗ—
ಯಾವುದೂ ಆಪ್ತಾಯಮಾನವಾಗದೆ, ಹೊಟ್ಟೆ-ಒಟ್ಟಿ, ನೆತ್ತಿ,—
—ಗಳ ತಾಪತ್ರಯಕ್ಕಾದರೂ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರವಾಗದ ದೇಶ
ಬೇಡವಾಯಿತು.

ಕವಿತೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಇಂಥಾ ನಕಲಿ ಮಾತೇಕೆ ?
ಅಸಲಿ ಮಾತು ಇಷ್ಟೆ—

ಇಲ್ಲಿ, ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಏನೂ ಸಿಕ್ಕದಿರಬಹುದು.
ತಪ್ಪು ದೇಶದ್ದಲ್ಲ. ಸರಕಾರದ್ದೆಂತೂ ಖಂಡಿತ ಅಲ್ಲ.

ಹವಾಮಾನ, ಮಳೆ—ಬೆಳೆ, ಪೇಟೆಧಾರಣೆ, ಕಾಲ—ಮಾನಗಳ
ಅನಿಷ್ಟ ಶಾಪ !

ಕಾವ್ಯವಿಲ್ಲವೇನು ಇಲ್ಲಿ—ಮಡದಿಯಷ್ಟೇ ಜಿಲುಪಾಡ,
ಒಲುವಿರುವ, ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ಓದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸುಕುಮಾರ ಕಾವ್ಯ ?

ಹಾಗೇ, ಮನೆ—ಮಕ್ಕಳಂತೇ ಹಟ
-ಮಾರಿ ದೇಶಭಕ್ತರ ತಂಡ ? ಮುಗ್ಧತೆಯ ಇಸಿ ಮಾಡಿ,
ನೆಲ ರಟ್ಟು ರಾಡಿ ಮಾಡುವ ಉದ್ಧಾರಕರ ಟೀಕೆ ? ಒದರು—ಕೇಕ
ಗದ್ದಲದಲ್ಲಿ ಏಕಾಂತ, ಲೋಕಾಂತ ಮಾಡುವ ರಾಜರು, ರಾಜ—
ಕಾರಣರು, ಮಂತ್ರಿ ಮಾಡುವ ಸನ್ಮಾನ್ಯರು ?

ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಮನೆಯಂತೇ ದೇಶ.
ದೇಶವೇ ಮನೆ: ಗದ್ದಲ
ಸಹಿ ಸಹಿಸಿ ಸೊರಗಿರುವ ಸದಾ ಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ !

ದೇಶ—ಮನೆಗಳ ನಡುವಣ ವಿಸ್ಮಯದ ಬದುಕಿದೆಯಲ್ಲ,

ಅದು ಸದಾ ತುರ್ತಿನದು. ಅಪತ್
ಕಾಲಿನ ಅವಸಗದ್ದು.

೧೪ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೯೭೫

ಸೂಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ಪ್ರಸಂಗದ ತಹ ತಹ

ಎರಡೂ+ಪೂಜೆ=ಎರಡೇ
ನಾನಂದಿಗು ಮಾತ್ರ ಒಂದೇ

ಈ ಪೂರೀಗೇನೆೊ ಕನಸು ?
ಯಾವನ ಮೇಲೋ ಮನಸು !
ಕೆಡಕಲು ಹೋದರೆ ಮೌನ !
ಸೆಳೆದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಮಾನ !

ಎರಡೂ+ಪೂಜೆ=ಎರಡೇ
ಮೂಕನ ಪ್ರೇಮವು ಕುರುಡೇ?

ಜೋಕೆಗೆ ಬೇಕು ಬುದ್ಧಿ
ಜಾರಿದರಷ್ಟೇ ಸುದಿ
ಜೀವವು ನಿಲ್ಲದು ಖಾಲಿ
ಕಲ್ಪನೆ ತುಂಬಾ ಜ್ವಾಲಿ

ಎರಡೂ+ಪೂಜೆ=ಎರಡೇ
ನಾನಂದಿಗು ಮಾತ್ರಾ ಹೀಗೇ

ಇಳಿದರೆ ಮೇಲಿನ ಮೆಟ್ಟಲು
ಕೆಳಗೋ ಮಂದಿಯ ಗೋಜಲು!
ಕಪ್ಪಿನ ತುಂಬಾ ಕಾಫೀ
ಕುಡಿಸಿದರಷ್ಟೇ ಮಾಫೀ

ಎರಡೂ+ಪೂಜೆ=ಎರಡೇ
ವೆನೆಸಿದರೆಲ್ಲಾ ಬರಡೇ

ಕಳೆಯಿತೆ ಎದೆಯಲಿ ಭಾರಾ
ಕಾಡಿದನೆಷ್ಟೋ ವರಾರು !
ಪ್ರಾಣಕೆ ಹತ್ತಿತು ಧಗೆಯಾ!
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕವಿಯಿತು ಹೊಗೆಯಾ !!

ಮಾತಿಗೆ ಎಲ್ಲಿದೆ ಬ್ರಹ್ಮ
ಪ್ರೇಮಿಗೆ ಸಲ್ಲದು ಸೊಕ್ಕು
ಬಂದರೆ ಉಳಿಯದು ಪ್ರಾಣ
ಗಳಿಸಲು ಬೇಕು ತ್ಯಾಣ

ಕೊನೆಗೂ ಎರಡೂ+ಪೂಜೆ ಎರಡೇ
ಹರೆಯಕೆ ಪ್ರೇಮವೂ ಸೊಗಡೇ

೪ ಮೇ, ೧೯೭೫

ಪ್ರಯೋಗ : ನಾಲ್ಕು

ಥಳ್ಳನೆಯ ಪರೆಯ ಒಳಗಡೆ
ಅವಿತದ್ದು ಅಸ್ಪರ್ಶ ಹಾವಿನ ನುಣುಪು ಮೈ
—ಮಾತಿನಿಕ್ಕಳದಲ್ಲಿ ಪದಗಳ ಇರುಕಿನಲ್ಲಿ ತೂರಿ—

ಸರಸರ ತೆವಳಿದಂತೆ
ಮೈಯ ಗಹನ ಕಳೆದುಳಿದೆದ್ದು -
ಇನ್ನೊಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಥಳ್ಳನೆಯ
ತಾದಿದರೇ ಉದುವವ
ಗರಿಗರಿ ಪರೆಯ ಸುರುಳಿ ಸುರುಳಿ

ಜಾಕ್ವಿಸ್ ಪ್ರೇವರ್ತ್‌ನ ಫ್ರೆಂಚ್ ಪದ್ಯಗಳು

ಒಂದು ಪದ್ಯ

ಮೇಜ ಮೇಲಿನ ಕಿತ್ತಳೆಗೆ ಹೊನ್ನ ಬಣ್ಣದ ಹೊಳಪು
ಹಚ್ಚಡದ ಮೇಲೆ ಹರವಿ ಬಿದ್ದದ್ದು
ನಿನ್ನ ಉಡುಪು ತೊಡಪು.
ನೀನೋ, ನನ್ನ ಮಗು ಲಲ್ಲಿ :
ನನ್ನ ಹಾಸಿನ ಮೇಲೆ.
ತಣ್ಣನೆಯ ಈ ರಾತ್ರಿಯಲಿ ನೀನಿತ್ತ
ಈ ಸವಿರಾಣಿಕೆ-
ಎಮ್ಮೊಂದು ಬೆಚ್ಚಗೆ ಹಾಗೂ ಹಚ್ಚಗೆ :
ನನ್ನ ಜೀವಕ್ಕೆ !

ಹಾಡು

ಯಾಹ ದಿನವಿದು, ದಿನ ಯಾವುದಿದು ?

ಇದು ಎಂದಿನಂಥಾ ದಿನ ಎಲ್ಲ ದಿನದಂತೇ ಇದು

ಗೆಳತಿ, ನನ್ನ ಒಲವಿನ ಗೆಳತಿ,

ಇದುವ ಜೀವನ, ಇಡೀ ಜೀವನವೇ ಇದು,

ಹೀಗೆ.

ನಲುವಿನವಳೆ, ನನ್ನ ಒಲಮೆಯವಳೆ,

ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನಾವು ಪ್ರೀತಿಸಿದೆವು :

ಅಂತೇ ಬದುಕಿದ್ದೇವೆ ನಾವು

ಬದುಕಿದ್ದೇವೆ ನಾವು:

ಎಕೆಂದರೆ ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದೇವೆ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರೂ.

ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಮಗೆ—ಈ ಬದುಕೆಂದರೇನೆಂದು.

ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಮಗೆ—ಈ ದಿನ ಯಾವುದೆಂದು.

ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಮಗೆ—ಈ ಪ್ರೀತಿ, ಹೀಗೆಂದರೆ—
ಏನೆಂದು.

ಅಮ್ಮ ಹೆಣಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾಳೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಮಗ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ ಕದನದಲ್ಲಿ-ದೂರದಾಚೆಯ ಸಂಗ್ರಾಮ ರಂಗದಲ್ಲಿ
ಅಮ್ಮ, ಹೆಣಗೆಯ ಕೆಲಸವೇ ಸಹಜದ ಕೆಲಸವೆಂದು ಖಾತ್ರಿ ಮಾಡಿ—

ಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ, ಆ ಅಮ್ಮ

ಅಪ್ಪ, ಅವನೇನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಆ ಅಪ್ಪ ?

ಅವನಿದೆ ವ್ಯಾಪಾರ-ವ್ಯವಹಾರ : ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ: ಗಲ್ಲೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮೇಲೆ.
ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಹೆಣಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಗ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ ಯಾದ್ಲಿ
ಡಲ್ಲಿ. ತನಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ—ವ್ಯವಹಾರ

ಅಪ್ಪ ಲೇವಾ—ದೇವಿಯೇ ಸಹಜದ ಕೆಲಸವೆಂದು ಖಾತ್ರಿ ಮಾಡಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಆ ಅಪ್ಪ

ಮಗ, ಅವನೇನು, ಯಾವುದನ್ನು, ಏನೆಂದು ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸಿ.

ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ, ಆ ಮಗ ?

ಅವನು ಏನೂ ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಯಾವುದನ್ನೂ.

ಅಮ್ಮ ಹೆಣಗೆಯಲ್ಲಿ; ಅಪ್ಪ ದುಡ್ಡೆಣಿಸುವಲ್ಲಿ; ಇವನು ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ.

ಯಾವಾಗ ಮೂರಿಸುವಮ, ಇವನು ತನ್ನ ಈ ಹೋರಾಟ ?

ಯಾವಾಗ ಹೋಗುವನಿವನು, ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ತಂದೆ ಕೂಡ ?

ಕದನ-ವಿರಾಮವಿಲ್ಲದೆ—ನಡೆದೇ ಇರುತ್ತದೆ, ಯಾವತ್ತೂ: ಅಮ್ಮ
ಹೆಣಗೆಯಲ್ಲೇ ಕಾಲ ದೂಡುತ್ತಾಳೆ

ಅಪ್ಪ ತೊಡಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ, ಲಾಭ-ಹಾನಿಯ ಕೊಡು
ಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ.

ಮಗ, ರಣಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಇರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಾಗ, ವಿರಾಮಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಅವನ
ಅವಿರತ ಹೋರಾಟ.

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ...../೭೭

ಅಪ್ಪನೂ, ಜೊತೆಗೆ ಅಮ್ಮನೂ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ ಮಸಣಕ್ಕೆ—
ಮಗನ ಅಂತಿಮ ಭೆಟ್ಟಿಗೆ.

ಆ ಹೋಗಿ—ಬರುವ ಕೆಲಸದಂತೆ, ಕೊನೆಗಾಲದ ಭೆಟ್ಟಿಯೂ
ಸಹಜದ ಕೆಲಸವಾದಿ ತೋರುತ್ತದೆ ಅವರಿಗೆ.
ಬದುಕು ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಮತ್ತೊಂದು : ಹೆಣೆಗೆಯಲ್ಲಿ, ಕದನ
ಮುಂದುವರಿಸುವಲ್ಲಿ, ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಸುವಲ್ಲಿ

ವಾಪಾರ ಯುದ್ಧ ಹೆಣೆಗೆ ಕದನ
ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರ ಲಾಭ ಹಾನಿ
ಮುಂದುವರಿಯುವ ಬದುಕು ಇದು—ಹೀಗೇ ಬದುಕು.

ಮಸಣದೊಂದಿಗೆ ಅವಿನಾಭಾವಿಯಾಗಿರುವ ಬದುಕು.

೧೦ ಜೂನ್ ೧೯೭೬

ವ್ಯದಿಮಿರ್ ಹೋಲಾನ್ ನ ರೈಕ್ ಪದ್ಯ

ಲಿಫ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಭೆಟ್ಟು

ಹೆಜ್ಜೆ ಇಕ್ಕದೆವು ಲಿಫ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜತೆಯಾದಿ
ನಾವೆಬ್ಬರೇ ಇಬ್ಬರು ಲಿಫ್ಟಿನ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ.
ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ದಿಟ್ಟಿಸಿದ್ದೆ ಪೋ-ಅಪ್ಪ-ಆಳವಾಗಿ.
ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ನಾವು

ಲಿಫ್ಟಿನಲ್ಲಾಗ ಪ್ರಾಣಗಳೆರಡು : ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರ ಒಂದೇ
ತುಂಬುತನದ, ಆನಂದದುದ್ದೇಶ ಗಳಿಗೆ.

ಐದನೆಯ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಾಗಿ ನಿರ್ಗಮಿಸಿ—
ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಲಿಫ್ಟಿನಲ್ಲಿ : ಮೇಲೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ.
ಇನ್ನೊಂದೂ ಕಾಣಲಾರೆ ನಾ, ಆಕೆಯನ್ನು.
ಮುಖಾಮುಖಿ ಭೆಟ್ಟು ಆದೊಂದೇ: ಅಪೂರ್ವ, ಅಂತಿಮ.

ಅವಳ ಬೆಂಬತ್ತಿ ನಾನೂ ಹೊರಟಿದ್ದರೆ, ಒಂದು ವೇಳೆ ?
ಅವಳಿಟ್ಟು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಯೂರುವ ಸತ್ತ
ಮನುಷ್ಯನಾದಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಅವಳಾದಿಯೇ ನನ್ನ ಬಳಿ ಮರಳಿ ಬಂದರೆ, ಒಂದು ವೇಳೆ ?
ಹಾಗೆ ಮರುಳುವುದು ಇಲ್ಲಿಂದ ಅಲ್ಲ
ಅನ್ಯಲೋಕದಿಂದ.

೨೩ ಜೂನ್ ೧೯೭೭

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ...../೭೮

ಅದ್ಭುತ ರೇಖೆಯ ಈ ನವಿರು ತಂತಿ
ಯ ಗುಂಟ ನಡೆದಾಡಿ ನಡೆದಾಡಿ
ಪೂರಾ ನಡವಳಿಕೆಯೇ ರೂಢಿತ
ತೊಕ್ಕಡಿಕೆಯಲ್ಲೂ ಜೋಲಿ ತಪ್ಪದ ಹಿಡಿತ :

ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನುಡಿಯ ಹೆಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ

ಎದೆಯ ತಟ್ಟಿದ ಹುಡುಗಿ : ಕಣ್ಣ ಕಟ್ಟಿದ
ಚಿತ್ರ : ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಕನಸು
ಮೌನದಲೆ ಮಾತಾಡಿ
ಮಾತಿನಲೆ ನೋವಾಡಿ
ನೋವಿನಲಿ ಅರಿವಿನ ಗೆರೆಯನೆಳೆದು

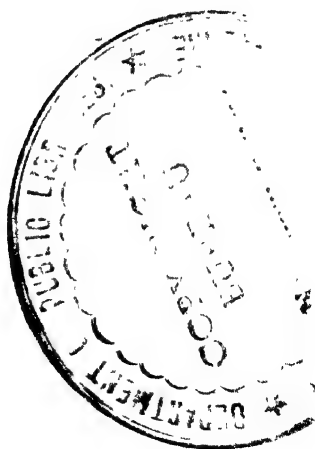
ಸಹನೆ ರೇಖೆಯ ಈ ಕಗ್ಗಾಡ ಹಾದಿ
ಯಗುಂಟ ನಡೆದಾಡಿ ನಡೆದಾಡಿ

ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿಗ ಕೊರೆದದ್ದು ಅಮೂರ್ತ, ಎಕಲ್ಪ
ತೊಡಬೇಕು ಇನ್ನಾದರೂ ಜೋಲಿ ತಪ್ಪದ ಸಂಕಲ್ಪ

ನೆನೆಕೆಗಳು

ನನ್ನ ಈ ಪದ್ಯ ಸಂಕಲನ ಈ ರೂಪ ತಾಳಲು
 ಒಂದಲ್ಲ ಮತ್ತೊಂದು ತರದಲ್ಲಿ
 ಪ್ರೇರಣರಾದ, ಕಾರಣರಾದ, ಸಹಕರಿಸಿದ
 ಸವಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗ, ಜಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ, ಡಿ.ಎಸ್.
 ಕುರ್ತಕೋಟಿ, ಸುಮತೀಂದ್ರ ನಾಡಿಗ, ವಿ. ಶಿವಾನಂದ;
 ಗೆಳೆಯರಾದ ಸರ್ವಶ್ರೀ—ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವಪ್ರಕಾಶ, ಸುಬ್ರಾಯ
 ಚೊಕ್ಕಾಡಿ, ಗಂಧಾರಮೂರ್ತಿ, ಅಬ್ದುಲ್ ಮಜೀದ್ ಖಾನ್
 ಜಗದೀಶ, ಈಶ್ವರಚಂದ್ರ, ದೊಡ್ಡರಂಗೇಗೌಡ, ಕರ್ಜದಿ, ಅನಂದ
 ಝುಂಜರವಾಡ;
 ಅಶೋಕ ಕುಲಕರ್ಣಿ,
 ಮಾಧವ ಕುಲಕರ್ಣಿ,
 ಹರಿದಾಸ, ಯಾದವಾಡ, ವನಹಳ್ಳಿ,
 ಮಾಹಾಬಲರಾವ; ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವು ನೀಡಿದ ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ
 ಎಸ್. ಎಂ. ನಾಯಕ್, ಮುರಲೀಧರಾಚಾರ್;
 ಸೌ. ಶೋಭಾ—
 ಇವರಿಗೆಲ್ಲ
 ಹಾಗೂ ಆದಾಗ ಕವಿತೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಸಹಕರಿಸಿದ—
 ಸಾಕ್ಷಿ. ಪ್ರಜಾವಾಣಿ, ಸಂಕ್ರಮಣ, ಕರ್ಮವೀರ, ಕಸತ್ತೂರಿ, ಉದಯ
 ವಾಣಿ, ವಿಶಾಲ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಂಪಾದಕರುಗಳಿಗೆ;
 ಬಾನ್ಸಲಿಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತರಿಸಿದ ಆಕಾಶವಾಣಿ (ಬೆಂಗಳೂರು—ಧಾರವಾಡ)
 ನಿಲಯದವರಿಗೆ; ಕರಡು ಪ್ರತಿಯು ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ
 ಮಿತ್ರ ಜಿ. ಪಿ. ಮುತಾಲಿಕ ದೇಸಾಯಿಗೆ;
 ಮುದ್ರಿಸಿದ ರವಿ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್‌ನ ಎಸ್.ಜೆ. ಹೊನ್ನಳ್ಳಿ ಇವರಿಗೆ
 ಕೃತಜ್ಞವರ್ತಕ ವಂದನೆಗಳು ಮತ್ತು ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

—ಶಾಮಸುಂದರ ಬಿದರಕುಂದಿ

ಆಲೋಚನ ಪ್ರಕಾಶನ

ಶಿ ಶಾಮಸುಂದರ ಬಿದರಕುಂದಿಯವರು ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಅನುಭವಗಳೊಡನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದವು: ವ್ಯಕ್ತತನ್ನ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಯೂ ಅವುಗಳೊಡನೆ ಎಗ್ಗಿಲ್ಲದೆ ಸಂಸಾರದೇವತೆಯೊಡನೆ ಅವರ ನಿಲುವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದಕಾರಣವೇ ಇವರು-ನಾನು ಬಲ್ಲಹಾಗೆ—ದೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಾಗಲೀ, ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾಳಜಿಗಳ ಬಗೆಗಾಗಲಿ 'ಪ್ರೀಸ್' ರಚೆಯಲ್ಲಿ ಅಸಕ್ತರಾದಂತಿಲ್ಲ.

'ಅಜ್ಞ ಗಾವಲು' ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಬಳಿಕಿನ ಈ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದರಕುಂದಿಯವರು ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳ ಸಾಂದ್ರತೆಯನ್ನು ಪ್ರಕೃತ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ- ಒಡಮೂಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಗಳಿಸಿರುವ ಕೌಶಲ್ಯವು ಇಂತಹ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಈತ ಪಟ್ಟಪಾಡನ್ನು ಕೂಡ ಪ್ರತಿಘನಿಸುತ್ತದೆ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಬಿದರಕುಂದಿಯವರ ಕವನಗಳ ಗುಣ ಹೇಳಬೇಕಾದುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುವುದೇ ಆಗಿದೆ: ಈ ಕಾರಣ : ಇಲ್ಲಿನ ಪದ್ಯಗಳು 'ನಿಜವಾದ'ವು. ಪ್ರಸಕ್ತ ಜೀವನದ ಸಕಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಗೊಂದಲ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿರುವಾಗ, ವ್ಯಕ್ತತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮಷ್ಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಶ್ರದ್ಧೆ ಹಾಗೂ ಗೌರವಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಈ ಕಾಲಮಾನದಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣ ಕಲಿಸವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ಶ್ರದ್ಧೆ, ಗೌರವಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಬಿದರಕುಂದಿ ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯದ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಧ್ವನಿ ಹೊರಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಪಡೆದಿರುವ ಯಶಸ್ಸು ಈ ಸಂಕಲನದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜಯಸುಧರ್ಶನ

